

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА
ДИЗАЙНУ

Факультет дизайну

Кафедра мистецтва та дизайну костюма

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему

Трансформація художньо-композиційних характеристик архітектури
міста Києва в стилі «неоготика» в дизайні сучасного жіночого одягу

Рівень вищої освіти перший (бакалаврський)

Спеціальність 022 Дизайн

Спеціалізація 022.02 Дизайн одягу (взуття)

Освітня програма Дизайн одягу

Виконала студентка групи БДо1-22

Свириденко Г. А.

Науковий керівник доц.

Давиденко І. В.

Рецензент д. мист., проф. Чупріна Н. В.

Київ 2026

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА
ДИЗАЙНУ

Факультет дизайну

Кафедра мистецтва та дизайну костюма

Рівень вищої освіти перший (бакалаврський)

Спеціальність 022 Дизайн

Спеціалізація 022.02 Дизайн одягу (взуття)

Освітня програма Дизайн одягу

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Завідувач кафедри МДК

д. мист. проф. Наталія ЧУПРИНА

–
2026 р.

ЗАВДАННЯ
НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ ЗДОБУВАЧУ ВИЩОЇ ОСВІТИ
першого (бакалаврського) рівня

Свириденко Ганні Андріївні

Тема кваліфікаційної роботи Трансформація художньо-композиційних характеристик архітектури міста Києва в стилі «неоготика» в дизайні сучасного жіночого одягу

Науковий керівник роботи Давиденко Ірина Володимирівна, затверджені наказом КНУТД від «17» березня 2026 р. №62 уч.

Вихідні дані до кваліфікаційної роботи: наукові публікації, навчальна література та дослідження з дизайну одягу, інформація щодо діяльності провідних Будинків моди та дизайнерських брендів, професійних виставок та музейних експозицій.

Зміст кваліфікаційної роботи: Вступ, Розділ 1. Аналітичний, Розділ 2. Проектно-композиційний, Розділ 3. Конструкторський, Загальні висновки, Список використаних джерел, Додатки.

Дата видачі завдання лютий 2026 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Терміни виконання етапів	Примітка про виконання
	Вступ	лютий 2026	
	Розділ 1. Аналітичний	лютий 2026	
	Розділ 2. Проєктно-композиційний	березень 2026	
	Розділ 3. Конструкторський	квітень 2026	
	Загальні висновки	травень 2026	
	Оформлення (чистовий варіант)	травень 2026	
	Подача кваліфікаційної роботи науковому керівнику для відгуку (за 14 днів до захисту)	червень 2026	
	Здача кваліфікаційної роботи на кафедру для рецензування (за 12 днів до захисту)	червень 2026	
	Перевірка кваліфікаційної роботи на наявність текстових співпадінь та помилок (за 10 днів до захисту)	червень 2026	
	Подання кваліфікаційної роботи на затвердження завідувачу кафедри (за 7 днів до захисту)	червень 2026	

З завданням ознайомлений:

Студент

_____Ганна СВИРИДЕНКО

Науковий керівник роботи

_____Ірина ДАВИДЕНКО

АНОТАЦІЯ

Свириденко Г. А. Трансформація художньо-композиційних характеристик архітектури міста Києва в стилі «неоготика» в дизайні сучасного жіночого одягу.

Кваліфікаційна робота здобувача вищої освіти першого (бакалаврського) рівня за спеціальністю 022 Дизайн – Київський національний університет технологій та дизайну, Київ, 2026 рік.

У кваліфікаційній роботі представлено результати розробки колекції жіночого одягу, джерелом натхнення для якої стала неоготична архітектура Києва. Обґрунтовано доцільність використання архітектурних форм і декоративних елементів неоготики у сучасному дизайні одягу як засобу створення виразних та концептуально насичених образів.

Доведено, що звернення до неоготичної стилістики сприяє формуванню унікального художнього рішення, яке поєднує історичну спадщину з актуальними модними тенденціями. Охарактеризовано значення архітектурних мотивів як джерела формоутворення, силуетних рішень і декоративного оздоблення виробів. Такий підхід відповідає сучасним тенденціям моди, орієнтованим на індивідуальність, естетичну виразність і культурну ідентичність.

На основі аналізу особливостей неоготичної архітектури Києва та їхньої інтерпретації у дизайні одягу створено серію моделей, що формують цілісну колекцію. Процес проектування базується на розробці творчої концепції, яка визначає стилістичну спрямованість і художній характер колекції. Визначено призначення колекції, її основні функції та цільову аудиторію.

Ключові слова: дизайн одягу, неоготика, архітектура Києва, проєктний образ, колекція одягу, модні тенденції.

ABSTRACT

S
v
y
r Qualification work of a first (bachelor's) level higher education applicant in specialty 022 Design – Kyiv National University of Technologies and Design, Kyiv, 2026.

e
n The qualification work presents the results of developing a women's clothing collection inspired by the Neo-Gothic architecture of Kyiv. The relevance of using architectural forms and decorative elements of the Neo-Gothic style in contemporary fashion design as a means of creating expressive and conceptually rich images is substantiated.

.

A. The Transformation of the Artistic and Compositional Characteristics of Kyiv's Neo-Gothic Architecture in the Design of Contemporary Women's fashion trends. The role of architectural motifs as a source of form-making, silhouette solutions, and decorative design of garments is characterized. This approach corresponds to modern fashion tendencies focused on individuality, visual expressiveness, and cultural identity.

Based on the analysis of the features of Kyiv's Neo-Gothic architecture and their interpretation in clothing design, a series of models forming a coherent collection has been developed. The design process is based on a creative concept that determines the stylistic direction and artistic character of the collection. The purpose of the collection, its main functions, and the target audience are defined.

Keywords: fashion design, Neo-Gothic, architecture of Kyiv, design image, clothing collection, fashion trends.

3MICT

ВСТУП.....	6
Р	
Аналіз стилю неоготика та його характерних рис.....	9
Архітектурно-художні особливості київських споруд у стилі неоготика початку	
Д	
С	
Висновки до розділу 1.....	26
В	
Художні засоби на основі тенденцій початку ХХ ст. і неоготичного стилю в	
Н	
Визначення типу та образу споживача.....	31
Виробка ескізного ряду моделей колекції одягу.....	34
Б	
П	
В	
Н	
В	
Виробка об'ємно-просторової форми моделей колекції.....	63
Д	
В	
П	
ДОДАТКИ.....	78
Н	
Н	
Р	
М	
Н	
Р	
М	
У	
В	
В	
Н	

ВСТУП

Сучасна епоха багатогранно переробляє і переосмислює культурний досвід попередніх історичних епох.

Сьогодні багато хто з сучасних дизайнерів використовує метод «історичного цитування» прототипів не лише з галузі дизайну костюма, але з архітектури, живопису, літератури тощо. Синтез мистецтв стає однією з основних якостей культури XXI сторіччя, на основі якого можна створювати принципово нові об'єкти дизайну.

Найбільш близькі один одному в цьому плані костюм і архітектура, які пов'язані один з одним не тільки стилістично, але й принципами побудови форми, використанням пропорцій, розробкою візуального образу. Архітектура і мода в одязі не тільки ґрунтуються на одних і тих же ідеях, вони навіть використовують однакові професійні терміни: фактура, орнамент, ескіз, розмір, образ. Основні виразні засоби, що застосовуються як в архітектурі, так і в костюмі, – композиція, тектоніка, пластика обсягів, масштабність, ритм, пропорційність, а також фактура і колір поверхонь матеріалів. Для архітектури, як і для костюма, характерна ансамблевість. Все це ріднить такі, здавалося б, далекі види мистецтва, як архітектура і дизайн костюма.

Безсумнівним є подальше їх зближення і взаємовплив. Стильова єдність в костюмі та в архітектурі дозволяє використовувати принцип зворотної дії, що міститься в цьому явищі – навмисного пошуку форм костюма від архітектури як від джерела творчості. Твори архітектури привертають увагу модельєрів. При цьому неприпустиме примітивне копіювання архітектурних форм і механічне перенесення їх у форми одягу. Звернення до архітектури має будуватися на асоціативному зв'язку. Дизайнер одягу відбирає найбільш характерні лінії, форми, пропорційні членування будівлі, її тектонічні й фактурні властивості. Серед цих ознак найважливішими є лінії: контурні, внутрішні, декоративні.

Основним творчим джерелом для створення авторської колекції жіночого одягу є готичне середньовіччя, його архітектура, декоративно-ужиткове мистецтво і похмурий романтичний настрій в цілому. В середині «готики» є маса незвичайних ідей. Творчим джерелом є не лише сама готика, а фантазії про неї. Готика – це цілий, повністю осмислений пласт спадщини середньовічної світової культури, що став модним і популярним в наші дні. Сьогодні стиль «готика» є досить актуальним, прослідковується в колекціях багатьох відомих дизайнерів. Для правильного використання визначеного стилю доцільно коротко розглянути його характерні ознаки.

Актуальність роботи Сучасна мода дедалі частіше звертається до архітектурних форм як до джерела натхнення для створення унікальних дизайнерських рішень. Архітектура Києва у стилі неоготики – це яскравий приклад поєднання історизму, декоративності та витонченості, які можуть бути творчо переосмислені у модному дизайні. Неоготичні споруди столиці, з їх стрілчастими арками, вітражами, мереживними деталями та вертикально спрямованими формами, створюють естетичну основу для розробки оригінальної колекції жіночого одягу. Актуальність роботи полягає у пошуку нових художніх рішень на перетині архітектури та моди, у збереженні та переосмисленні культурної спадщини Києва через сучасний дизайн. Такий підхід сприяє формуванню національної ідентичності в модній індустрії та розвитку концептуального напрямку в українському дизайні одягу.

Метою роботи є розробка концепції та створення колекції жіночого одягу, художньо-образне рішення якої базується на аналізі архітектурних особливостей неоготичних споруд Києва.

Завданням дослідження є аналіз та систематизація вихідних даних щодо художньо-композиційних характеристик стилю «неоготика», з метою розробки сучасного одягу для жінок. Розробка авторського способу декорування для вдосконалення художньо-естетичних характеристик жіночого сучасного одягу.

Об'єктом дослідження є архітектура Києва у стилі неоготика як джерело натхнення для дизайнерських рішень у створенні колекції жіночого одягу.

Предметом дослідження є художньо-стилістичні особливості, засоби композиції та декоративні елементи неоготичної архітектури, що інтерпретуються у формах, силуетах, оздобленні та фактурах колекції жіночого одягу.

Інформаційна база дослідження: наукова бібліотека та публікації, нормативні документи, статті з журналів, підручники.

Апробація результатів дослідження. Результати дослідження реалізовано в авторській колекції, що була представлена на IV Міжнародному студентському дизайнерському конкурсі «DIGITAL FASHION» (костюм, взуття, аксесуари), 21 жовтня 2025 р., на Міжнародному конкурсі молодих дизайнерів «Печерські каштани» (2026 р.) та публікації тез на Міжнародній науково-практичній конференції DESIGN, VISUAL ART AND CREATIVITY: національний університет, м. Запоріжжя (Україна), а також на Міжнародній науково-практичній конференції «Achievements of Science and Applied Research», 19 травня 2025 року, м. Дублін, Ірландія.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг роботи становить 87 сторінок друкованого тексту, містить ілюстрації, таблиці та ескізи моделей.

РОЗДІЛ 1. АНАЛІТИЧНИЙ

1.1 Аналіз стилю неоготика та його характерних рис.

Характеристика стилю Неоготика. Неоготика, або псевдоготика – напрямок в архітектурі, що сполучає елементи готики з ясними композиціями, що йдуть від класицизму. Частка «нео» – вказівка, що стиль виник на новому етапі розвитку архітектури кінця XVIII-середини XIX століття і є складовою частиною так званих історичних стилів [2].

Неоготика, як архітектурний стиль, характеризується використанням елементів середньовічної готики, але з новими інтерпретаціями та поєднаннями з іншими стилями. Вона включає стрілчасті арки, вімперги, нервюрні склепіння, контрфорси та інші готичні деталі, але часто в дещо спрощеному або стилізованому вигляді.

Основні особливості неоготики

Відродження готичних елементів. Неоготика відтворює характерні для готики форми, такі як стрілчасті арки, вімперги, нервюри, аркбутани, контрфорси та інші декоративні елементи. Хоча часто асоціюється з кам'яними та цегляними спорудами, неоготика може включати різні матеріали, включаючи дерево, метал та інші. Внутрішнє оздоблення часто включає дерев'яні панелі, ліпнину, вітражі. Неоготика відзначається пишним декором, який може включати різьблення по каменю, скульптури, вітражі, імітацію нервюрних склепінь. Стиль часто поєднує готичні елементи з іншими стилями, такими як романський, ренесанс або навіть класицизм, створюючи унікальні архітектурні композиції. Неоготика може бути пов'язана з романтичними уявленнями про середньовіччя, прагненням до містики та символізму, а також з науковим вивченням та реставрацією готичних пам'яток. Хоча декоративність важлива, неготичні будівлі також можуть бути функціональними, особливо в громадських спорудах, таких як храми, лікарні, бібліотеки [3].

1.2. Архітектурно-художні особливості київських споруд у стилі неоготика початку 20 ст.

Неоготика у Києві. Неоготика в архітектурі Києва характеризується використанням стрілчастих арок, декоративних контрфорсів, вімпергів, а також башт та веж, що імітують середньовічні готичні форми, але в більш еклектичному та декоративному ключі. Неоготика в Києві поєднувала романтичний потяг до середньовічної архітектури з практичними потребами сучасності, зокрема, в оздобленні житлових будинків та громадських споруд

Основні риси неоготики в київській архітектурі є активне використання стрілчастих арок, як в порталах, так і в оформленні вікон. Характерні декоративні деталі включають стрілчасті ніші, нервюри, тимпани з орнаментами та скульптурами, вімперги, башти та вежі.

Неоготика в Києві часто поєднувалася з елементами історизму та класицизму, створюючи унікальні еклектичні образи. Неоготичні мотиви застосовувалися як у костелах та храмах, так і в житлових будинках, громадських будівлях (бібліотеки, лікарні) та навіть в інтер'єрах.

На відміну від суворої готики, київська неоготика відрізняється більшою декоративністю та еклектичністю, де середньовічні форми поєднуються з іншими стилістичними елементами.

Приклади неоготики в Києві. В Києві у стилі неоготики були споруджені фортифікаційні споруди нової Київської фортеці (1831–1861) (Рис. XX століть. Водночас у Києві споруджується також низка прибуткових будинків з елементами готики в оздобленні вуличних фасадів, якими захоплювалася публіка: Замок Річарда на Андріївському узвозі, 15 (1902) (Рис. 1.2); будинок з котами на Гоголівській, 23 (1909) (Рис. 1.3); Велика Житомирська, 34 (1900-ті.); Мерингівська, 6 (1914) (Рис. 1.5.); будинок із вежами на Бібіковському бульварі, 31 (1903) (Рис. 1.4.); Верхній Вал, 4 (1890-ті) (Рис. 1.5); Мала Підвальна, 10 (1910) (Рис. 1.6.); Стрілецька, 28 (1910-ті)

(Рис. 1.8); Олесь Гончар 60 (1908) (Рис. 1.7); будинок Ікскуль-Гільденбанда на вулиці Левашовській, 19 (1901) (Рис. 1.9).

Рис. 1.1. Нова Київська фортеця

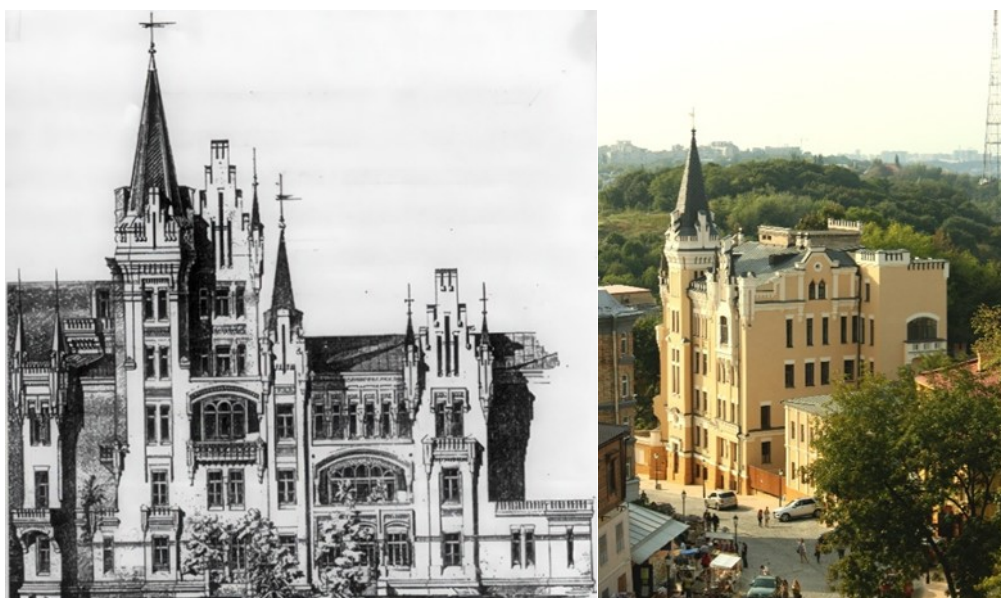

Рис. 1.2. Замок Річарда Левове серце. Київ, Андріївський узвіз

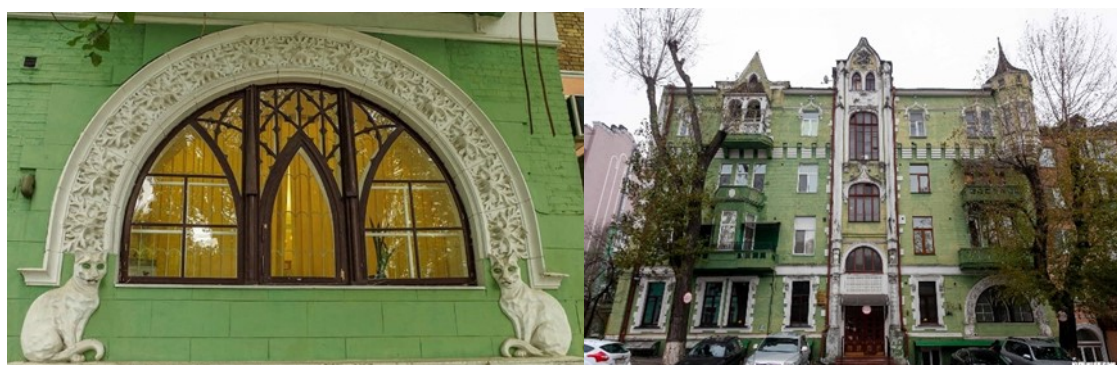

Рис. 1.3. Будинок з котами на вулиці Гоголівській

Костел Святого Миколая є найбільш відомим прикладом неоготики у Києві, з його величними вежами та стрілочастими вікнами. Фасад прибуткового будинку з вежами на вулиці Ярославів Вал, 1 прикрашений стрілочастими арками, нішами, вежами та іншими декоративними елементами, властивими неоготиці. Фасад будинку Ікскюль-Гільденбанда на вулиці Шовковична, 19 прикрашений готичними мотивами, зокрема стрілочастими арками та декоративними елементами. Будівля на вулиці Великій Васильківській, 126 має неоготичні елементи, стрілочасті вікна та декоративні деталі, прикрашають фасад цієї будівлі. Неоготика в Києві є яскравим прикладом архітектурного стилю, що відображає романтичні настрої та пошук історичної ідентичності на зламі 19-20 століть [6].

Прояви стилю неоготика у створенні одягу

Неоготика в одязі - це модний напрямок, навіяний неоготикою XVIII-аристократичної моди Вікторіанської епохи з готичними елементами, такими як корсети, тканини (оксамит, мереживо), плащі.

Основні риси неоготичного стилю в одязі. Неоготика в костюмах натхненна неоготичною архітектурою та модою XVIII-XIX століть, особливо Вікторіанської доби в Англії. Елементи готичної моди містять характерні для готики атрибути, такі як корсети, які підкреслюють силует, довгі плащі, пишні багатошарові спідниці, витончені рукави різноманітних форм з манжетами, а також використання тканин, наприклад, оксамиту, мережива і шовку. Характерне для цього стилю взуття важке взуття на високій платформі або черевики на підборах.

Палітра кольорів притаманна стилю неоготики може дозволяти використання або зовсім темних кольорів або пастельних малонасичених кольорів. Неоготичні споруди Києва характеризуються масивними формами, високими шпилями, стрілочастими арками та декоративним багатством. Використання пастельних кольорів у колекції дозволяє пом'якшити монументальність архітектурних форм, створюючи баланс між строгістю

силуету та ніжністю образу. Світлі відтінки підкреслюють витончені лінії одягу, не перевантажуючи сприйняття.

Пастельні відтінки (рожевий, бежевий, ніжно-блакитний, лавандовий, м'ятний) передають романтичність і легкість, що перегукується з неоготичними декоративними елементами: мереживами, вітражами, розетками. Такі кольори створюють м'який, приємний для ока образ, що водночас асоціюється з історичною естетикою та елегантністю.

У сучасній моді активно використовуються пастельні та світлі відтінки як символи мінімалізму, легкості та жіночності. Таке колірне рішення робить колекцію більш актуальною та привабливою для сучасного споживача, зберігаючи історичні мотиви неоготики, але в сучасній інтерпретації.

Світлі відтінки підкреслюють деталі крою, декоративні елементи (мереживо, вишивку, аплікації), дозволяючи акцентувати на архітектурних формах в одязі. Вони допомагають створити легкі, повітряні образи, які перегукуються з витонченими формами арок, колон та вікон неоготичних будівель. Хоча стиль і використовує чорні кольори, він також допускає насичену палітру кольорів, на відміну від більш похмурої класичної готики, але з акцентом на витонченість [7].

1.3 Стиль неоготика у творчості дизайнерів

Сучасна епоха багатогранно переробляється і переосмислюється культурний досвід попередніх історичних епох.

Сьогодні багато хто з сучасних дизайнерів використовує метод «історичного цитування» прототипів не лише з галузі дизайну костюма, але з архітектури, живопису, літератури тощо. Синтез мистецтв стає однією з основних якостей культури XXI сторіччя, на основі якого можна створювати принципово нові об'єкти дизайну.

Найближчі один одному в цьому плані костюм і архітектура, які пов'язані один з одним не тільки стилістично, але і принципами побудови форми, впровадженням пропорцій, розробкою візуального образу. Архітектура

і мода в одязі не тільки ґрунтуються на одних і тих же ідеях, вони навіть використовують однакові професійні терміни: фактура, орнамент, ескіз, розмір, образ. Основні виразні засоби, що застосовуються як в архітектурі, так і в костюмі, – композиція, тектоніка, пластика обсягів, масштабність, ритм, пропорційність, а також фактура і колір поверхонь матеріалів. Для архітектури, як і для костюма, характерна – ансамблевість. Все це ріднить такі, здавалося б, далекі види мистецтва, як архітектура і дизайн костюма.

Безсумнівним є подальше їх зближення і взаємовплив. Стильова єдність в костюмі, і в архітектурі дозволяє використовувати принцип зворотної дії, що міститься в цьому явищі – навмисного пошуку форм костюма від архітектури як від джерела творчості. Твори архітектури привертають увагу модельєрів. При цьому неприпустиме примітивне копіювання архітектурних форм і механічне перенесення їх у форми одягу. Звернення до архітектури має будуватися на асоціативному зв'язку. Дизайнер одягу відбирає найбільш характерні лінії, форми, пропорційні членування будівлі, її тектонічні та фактурні властивості. Пріоритетне значення в ряду цих ознак мають лінії: контурні, внутрішні, декоративні [8].

На подіумі все почалося з Alexander McQueen в дев'яності роки ХХ ст. (Рис. 1.18) Саме його колекції показали, що готиці місце на подіумах. Далі «готика» активно заявила про себе на подіумі у 2006 році, коли відразу кілька дизайнерів, таких як, Anne Valérie Hash (Рис. 1.19), Revillon (Рис. 1.20), Christian Dior (Рис. 1.21), Alexander McQueen тощо випустили колекції повні китчу, різких контрастів і загальної агресивності образів. 2007 році «готичну естафету» взяли вже набагато більшу кількість дизайнерів. В костюмах колекцій шкіра поєднувалася з шифоном, важкі вовняні тканини використовувалися при пошитті суконь, а лелітки поєднувалися з грубим сукном. Знову про «готику» дизайнери згадали у 2012 р., але втілили її інакше: все ще таємнича і холодна, але більш м'яка, жіночна і «натуральна» «готика» з новою силою спалахнула на подіумах. Багато колекцій відомих дизайнерів починаючи з 2014 р. знову сповнені цитування готичних образів: «готика» як

м'яка, так і агресивна [4]. Сьогодні ступінь прояву готичної теми може бути різним: від готики повною мірою до її поєднання з іншими стилями. Аналіз показав, що в дизайні колекцій з використанням готичного стилю, як джерела натхнення, можна виокремити наступні напрями композиційних побудов одиниць колекції: структурна архітектура костюма виражена пропорціями та лініями, що передають архітектуру неоготики фактурні елементи готичного стилю; кольорові поєднання з яскравих елементів вітражів з однотонним контрастним тлом; поєднання стилістичних елементів з сучасною модою.

Для створення творчої авторської колекції жіночого одягу було здійснено дослідження інформації про середньовічну архітектурну спадщину України. Аналіз показав, що середньовічні архітектори уникають холодної правильності. Якщо в архітектурних ансамблях того часу і допускалися симетричні рішення, то їх монотонність порушувалася нескінченно різноманітними деталями та оздобленням. Творчим джерелом для авторської колекції послужили фотографії готичних соборів, їх вітражів, їх похмурість, таємничість, величність. Новизна роботи полягає в тому, що форми та пропорції декоративних елементів готичних соборів переробляються безпосередньо в костюмні форми. На основі цього були розроблені нові способи декорування, створені оригінальні фактури. Новизна роботи полягає не в механічному перенесенню декору в костюм, а в трансформації форм, пропорцій і конфігурацій декоративних елементів готичного стилю. Приклади дизайнерів та студентів-модельєрів, які працювали з темами готики або неоготики в одязі [9].

Метод дослідження (історичне цитування) та конкретика джерела натхнення

Звернення до архітектури як творчого джерела при проектуванні колекцій одягу базується на аналізі та на асоціативному зв'язку, де дизайнер одягу аналізує певні архітектурні стилі, визначає їх особливості: характерні елементи, форми, пропорційні членування, фактури та кольори. Пріоритетне

значення в ряду цих ознак мають лінії: контурні, внутрішні, декоративна кривина ліній, різний ступінь їх емоційної напруженості та ритм викликають асоціації з лініями одягу (наприклад: лінія і конфігурація витягнутого прямокутника, овалу; окремі фрагменти архітектурних споруд – башта, купол, арка). Лінії, які дизайнер запозичує з архітектури, повинні нести емоційний заряд та містити красу. Готичний стиль в архітектурі – це цілий, повністю осмислений пласт спадщини середньовічної світової культури, що став модним і популярним в наші дні. Сьогодні цей стиль є актуальним в різноманітних інтерпретаціях і прослідковується в колекціях багатьох відомих дизайнерів. Опис художніх особливостей елементів неоготичного стилю наведено у таблиці 1.1.

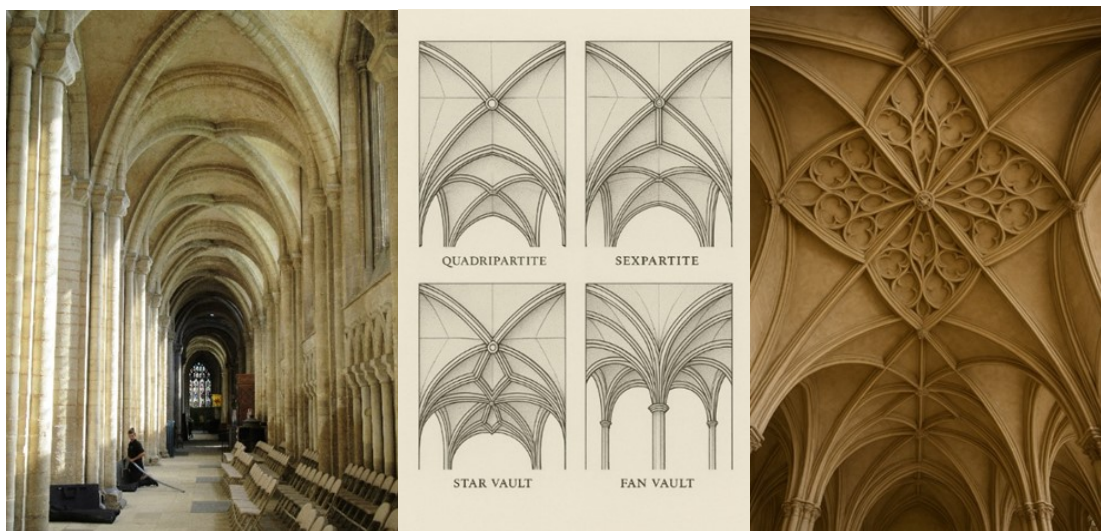

Рис. 1.4. Неоготичні склепіння

Неоготичні склепіння – це один із ключових архітектурних елементів неоготики, що продовжує традиції середньовічної готики, але водночас набуває нових форм завдяки технічним можливостям XIX – початку XX ст. Вони використовувалися переважно в сакральних та громадських будівлях, створюючи враження урочистості, величі та духовного піднесення (Рис. 1.4).

Основні типи конструкцій неоготичних склепінь:

Ребристі склепіння (rib vaults) – характерні для класичної готики, відтворювалися у неоготиці з підкресленими кам'яними нервюрами, які могли бути більш декоративними.

Сітчасті склепіння (net vaults) – з густим переплетенням ребер, що створювало геометричні візерунки на стелі.

Зоряні склепіння – зіркоподібні композиції, популярні у пізній готиці, які у XIX ст. стали частим декоративним акцентом.

У неоготиці ребра склепінь часто прикрашали орнаментами, різьбленими замковими каменями, гербами, квітковими мотивами. Використовувались яскраві фарби та позолота, щоб підсилити ефект урочистості. Завдяки розвитку інженерії, поряд із каменем застосовували цеглу та металеві конструкції, приховані під оздобленням. Це дозволяло робити склепіння вищими, тоншими та більш витонченими, ніж у середньовіччі.

Наприклад, костел Святого Миколая в Києві (архітектор Владислав Городецький) – яскравий зразок використання ребристих неоготичних склепінь. Вестмінстерський палац в Лондоні у своїх інтер'єрах також має декоративні неоготичні склепіння з орнаментованими ребрами. Кельнський собор в Німеччині після реставрацій XIX ст. отримав частину інтер'єрів у дусі неоготики.

Неоготичні склепіння поєднують традицію й новаторство: вони відроджують середньовічну духовну атмосферу, але водночас демонструють інженерний прогрес XIX ст., завдяки якому архітектура стала ще більш грандіозною й декоративно виразною.

Неоготичні склепіння – це одна з найвиразніших рис неоготичної архітектури, що поєднує середньовічні традиції з технічними можливостями

Неоготичні вікна

Рис. 1.5. Неоготичні вікна

Неоготика відтворює середньовічну готику, але з новими матеріалами (цегла, бетон, метал, скло). Вікна залишаються дуже високими, витягнутими у вертикаль, часто займають значну частину фасаду. Їхня форма нагадує стрілчасту арку, але часто тоншу, більш видовжену, ніж у класичній готиці (Рис. 1.5).

Конструктивні особливості неоготичних вікон завдяки металевим конструкціям у ХІХ ст. вікна могли бути ще більшими, ніж у середньовічних соборах. Вітражі дуже поширені, часто з сюжетами релігійними, історичними або навіть алегоричними. Декоративні переплетення (tracery): використовувались у верхній частині вікон; мотиви складніші та більш різьблені, ніж у середньовіччі. Декоративні вставки: скло могло бути не лише кольоровим, але й гравійованим або з орнаментами.

Типові форми неоготичних вікон такі. Ланцетні вікна (Lancet windows) Дуже вузькі та високі, із загостреною верхівкою. У неоготиці часто

групувалися по 2–3 у єдину композицію. Троянда (Rose window) - круглі вікна з багатопроменевим кам'яним переплетенням. У неоготиці зустрічаються майже в кожному храмі, іноді навіть у світських будівлях. Вікна з геометричним та фігурним трасуванням - квадрифолії, трифолії, пелюсткові мотиви, могли утворювати складні мереживні композиції.

Вітражні серії у неоготиці особливо популярні великі «серії» вікон – ряди стрілчастих прорізів із вітражами, що розповідають цілі біблійні історії.

На відміну від середньовічної готики, де вікна були частиною конструктивної системи, у неоготиці вони часто мали декоративний характер. Архітектори прагнули до «театральності» – вікна робили ще більш видовженими, прикрашали кам'яними лиштвами, фігурними шпилями та флеронами.

Наприклад, Вестмінстерський палац (Лондон, XIX ст.) – численні ланцетні вікна у стилі неоготики (Рис. 1.6). Кельнський собор (добудовувався у XIX ст. вже у неоготиці) – гігантські вітражні вікна з багатим трасуванням. Собор Святого Патрика в Нью-Йорку – приклад поєднання класичних форм готики та модерних технологій [10].

Рис. 1.6. Приклади неоготичних вікон

Неоготичні двері

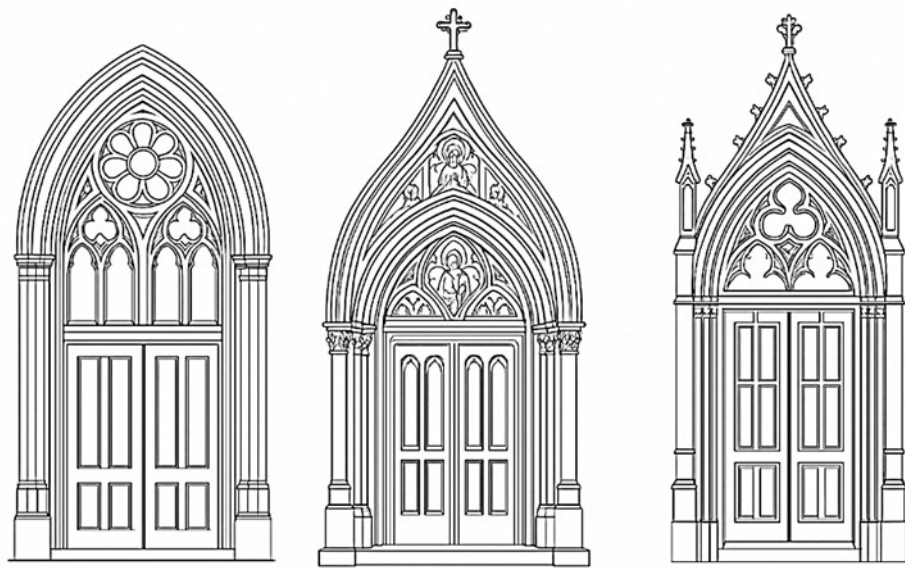

Рис. 1.7. Приклади неоготичних дверей

Неоготичні двері зазвичай великі, видовжені, часто підкреслюють вертикальність фасаду. Їх призначення не лише функціональні, але й декоративні, виконують роль урочистого порталу (Рис. 1.7).

Архітектурне обрамлення. Арки порталу у неоготиці вони часто ще більш загострені, ніж у середньовіччі. Іноді їх робили «потрійними» чи прикрашали складними лиштвами. Тимпан у класичній готиці його прикрашали рельєфами, у неоготиці – іноді лишали гладким або декорували гербами, монограмами, рослинними орнаментами. Ніші зі статуями часто копіювали готичні традиції – встановлювали фігури святих, ангелів, алегоричних персонажів. Флерони та крокети декоративні «листочки» та «шипи», що прикрашають верхівки порталів і арок.

Дверні стулки розробляли з масивного дерева (дуб, горіх), але іноді й нові матеріали (металеві вставки, скло). Декором слугували ковані петлі у формі готичних завитків, металеві накладки з рослинними чи геометричними орнаментами, різьблення з мотивами трилисника, чотирилисника, хреста. Двері часто мали вітражні або кольорові скляні фрагменти.

На відміну від середньовічної готики, де двері мали насамперед сакральне значення, у неоготиці вони стають архітектурним акцентом, декоративною «рамкою» будівлі. Часто використовувались для палаців, університетів, ратуш, театрів, а не тільки для храмів.

Стрілчаста форма – прагнення вгору, ідеалізм, духовність. Різьблення та герби – підкреслення статусу будівлі (наприклад, університетів або міських адміністрацій). Вітражі – не тільки релігійна символіка, але й декоративна, що створювала гру світла.

Наприклад, Вестмінстерський палац (Лондон) – парадні двері з різьбленими дерев'яними стулками. Собор Святого Патрика (Нью-Йорк) – величні портали з вітражними вставками. Ратуша в Мюнхені (XIX ст.) – неоготичні двері з металевим декором багатим різьбленням.

Характеристика неоготичних колон

Ці колони наслідують середньовічні готичні колони, але з'являються у

Рис. 1.8. Неоготичні колони

Їх призначення, як і в готиці, не лише конструктивне, але й декоративне, часто з надмірною деталізацією. У неоготиці колони часто використовувались для акцентування інтер'єру та фасадів, навіть якщо опорна функція була мінімальною (Рис. 1.8).

Конструктивні риси. У класичній готиці колони складалися з пучків тонких стовпчиків (шеренг колонет), які продовжували ребра склепінь. У неоготиці цей прийом відтворювали, але іноді лише декоративно.

Матеріали для виготовлення колон - це камінь (часто імітація середньовічного різьблення), цегла з кам'яними капітелями, метал і чавун (особливо у громадських будівлях XIX ст.). Капітелі (верхня частина) багато різьблені, з мотивами рослинності, виноградних лоз, дубового листа, лілій. У неоготиці капітелі могли бути ще складнішими за середньовічні.

Бази (нижня частина) часто профільовані, з багатими цоколями, іноді прикрашали гербами чи орнаментом.

Колони часто з'єднувалися з арками стрілчастої форми. Використовували пілястри та напівколони, які прикрашали фасади й портали. У інтер'єрах – колони з полірованого каменю чи мармуру, часто пофарбовані. Важлива роль рослинного та геометричного різьблення – мотиви трилисника, чотирилисника, плетінок.

Відмінності від готики. У класичній готиці колона була частиною конструкції (несла ребра склепіння). У неоготиці колона часто стає декоративним елементом, навіть якщо конструкція виконана з металу чи бетону. Орнамент складніший, часом романтизований, іноді – поєднання з елементами інших стилів (неороманіка, еkleктика).

Можна навести такі приклади, Собор Святого Патрика в Нью-Йорку – інтер'єрні колони з білого мармуру, витончені та вертикальні. Вестмінстерський палац (Лондон) – неоготичні колони з декоративними капітелями. Мюнхенська ратуша – фасадні пілястри й колони з багатим різьбленням неоготичні шпилі та пінаклі башт.

Характеристика неоготичних шпилів

Шпилі високі загострені завершення башт або веж, що підкреслюють вертикальність споруди. Пінаклі менші декоративні вежки чи «голки», що розташовуються на контрфорсах, балюстрадах чи біля основи шпилів. У

неоготиці (XIX – поч. XX ст.) вони відтворюють середньовічні зразки, але стають більш декоративними, інколи навіть надмірними (Рис. 1.9).

Форма і конструкція. Шпилі стрімкі, стрункі, у формі конуса або піраміди, мають численні декоративні уступи та пояси, часто вкриті сланцем, міддю або черепицею.

Пінаклі розташовуються поруч зі шпилем, на кутах башти чи контрфорсів. Вони склалися з вертикального стрижня і прикрашались крошетами (листоподібними виступами), а завершувалися флероном (квітковою прикрасою на вершині).

Декоративні особливості охоплюють багато різьбленого каменю – рослинні мотиви, трилисники, чотирилисники. У неоготиці з’являється симетрія та більша регулярність у розташуванні пінаклів. Металеві шпилі з декоративними вінчиками чи хрестами зверху (XIX ст.). У громадських будівлях часто застосовували псевдопінаклі, що мали лише декоративне значення. У середньовічній готиці шпилі й пінаклі мали не лише декоративну, а й конструктивну роль (додатково обтяжували контрфорси, підсилюючи їх). У неоготиці це майже завжди естетичний акцент – символ устремління вгору, піднесеності. Відмінності від готики У класичній готиці шпилі більш суворі й функціональні. У неоготиці вони – вищі, тонші, більш деталізовані, часто прикрашені цілими «лісами» пінаклів. Декор стає пишнішим, романтизованим, іноді навіть театралізованим.

Наприклад, Парламент у Лондоні (Вестмінстерський палац) – пишні пінаклі на вежах і фасадах. Собор Святого Патрика в Нью-Йорку – численні шпилі й дрібні пінаклі на контрфорсах. Неоготичні ратуші Центральної Європи (наприклад, Відень, Мюнхен) – фасади буквально «вкриті» пінаклями.

Рис. 1.9. Неоготичний шпиль

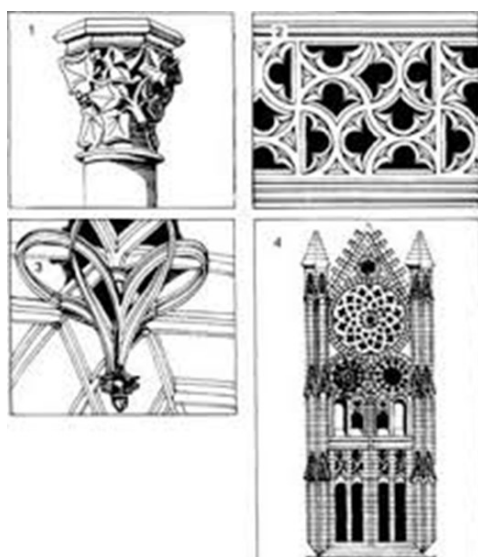

Рис. 1.10. Декоративні елементи неоготичного стилю

Рис. 1.11. Неоготичні скульптури

Опис художніх особливостей елементів неоготичного стилю

Елемент	Опис	Художні особливості	Символіка
Вікна неоготичні	Високі, вузькі прорізи із загостреним верхом (ланцетна арка); часто з вітражами або розетками	Вертикалізм, підкреслення висоти; гра світла через вітражі створює містичну атмосферу.	Рослинні, релігійні, гербові мотиви; розети – символ вічності і космічної гармонії.
Арки неоготичні	Загострені (ланцетні) арки – основна конструктивна та декоративна форма; також трапляються стрілчасті, підковоподібні варіації.	Створюють вертикальний ритм фасадів та інтер'єрів; надають відчуття піднесення і спрямованості вгору.	Капітельні орнаменти, декоративні пазухи, кілочки підсилювальні ребра; символ піднесення до неба, містицизму.
Двері неоготичні	Масивні, часто двостулкові, з різьбленими панелями та металевими накладками; іноді вбудовані в загострену арку.	Урочистість і монументальність; акцент на вертикальній осі входу.	Хрести, геральдичні орнаменти, рослинні мотиви; символ захисту, статусу і таємничості.
Колони неоготичні	Стрункі стовпи або пучки колон, іноді з гострими нервюрами; можуть перетікати в ребра склепіння	Ефект легкості та піднесення; колонна ритміка витягує погляд вгору.	Капітелі з листям (акант, плющ), фігурні деталі; символ відродження природи та духовності.
Склепіння неоготичні	Ребристі (нервюрні), хрестово-ребристі або зірчасті композиції; перетини часто прикрашені розетками	Динамічна просторова структура; світло/тінь підсилюють глибину і драму інтер'єру.	Зіркоподібні візерунки, розетки, герби в ключах ребер; символ неба, порядку та божественного.

Висновки до розділу 1

У результаті проведеного аналізу було досліджено особливості стилю неоготика, його історичне походження та характерні художньо-композиційні риси. Визначено, що основними елементами неоготики є стрілчасті арки, шпилі, нервюрні склепіння, декоративні вікна, колони та багатий орнаментальний декор, які формують виразний та романтизований архітектурний образ.

У ході дослідження було проаналізовано київські споруди початку ХХ століття у стилі неоготика та встановлено, що цей стиль набув значного поширення в архітектурі житлових, громадських і культових будівель. Особливу увагу приділено декоративним елементам та їх художній виразності.

Також було розглянуто прояви неоготики у сучасному дизайні одягу та творчості відомих дизайнерів. Виявлено, що архітектурні форми й декоративні мотиви неоготики можуть слугувати джерелом натхнення для створення сучасних моделей одягу. Отримані результати дослідження стали основою для розробки концепції авторської колекції та вибору її художньо-стилістичного рішення.

РОЗДІЛ 2

ПРОЄКТНО-КОМПОЗИЦІЙНИЙ

2.1 Художні засоби на основі тенденцій початку XX ст. і неоготичного стилю в дизайні одягу

Початок XX століття став періодом активного пошуку нових форм вираження в мистецтві, архітектурі та дизайні, у тому числі й у моді. Саме в цей час художники та модельєри зверталися до історичних стилів, прагнучи переосмислити їх у дусі сучасності. Одним із таких напрямів став неоготичний стиль, який надихав митців своїм символізмом, вертикальністю форм, витонченими лініями та декоративністю.

1. Стилiстичнi особливостi та символiка

Неоготика відродила характерні мотиви середньовічної готики – стрілчасті арки, мереживні орнаменти, вітражні поєднання кольорів, шпилеподібні форми. У дизайні одягу ці елементи трансформувалися в витягнуті силуети, високі комірці, загострені лінії вирізів, складні декоративні вишивки та контраст темних і насичених відтінків. Символічність готики – прагнення до духовного, містичного, ідеального – передавалася через художні засоби моди початку XX століття [11].

2. Художні засоби виразності

На початку XX ст. дизайнери активно використовували такі художні засоби:

Лінія - вертикальна, витягнута, що підкреслює стрункість та створює ефект піднесеності. Форма – асиметрична, з видовженими пропорціями, часто нагадує архітектурну структуру готичного собору. Фактура – поєднання щільних і прозорих матеріалів (оксамит, мереживо, шифон), що створює гру світла, подібну до ефекту вітражів. Колір – переважно глибокі, насичені тони (бордовий, сапфіровий, смарагдовий, чорний, сріблясто-сірий), іноді з блиском металевих відтінків або пастельні кольори, щоб зробити вказівку на тому, що

неоготичний стиль відрізняється від готичного новизною експериментальністю. Декор – вишивка, аплікації, гудзики з металу, шнурівка, елементи у вигляді шпилів, хрестів, розеток, геральдичних символів [12].

3. Вплив тенденцій початку XX ст. Початок XX століття характеризувався появою нових течій – модерну, експресіонізму, символізму, які органічно поєднувалися з неоготичними мотивами. Це виявлялося у: прагненні до духовної глибини образу, а не просто декоративності; синтезі мистецтв – коли костюм ставав продовженням архітектури, живопису, театру; пошуку індивідуального стилю як вираження внутрішнього світу особистості.

У колекціях дизайнерів початку XX століття – зокрема у творчості Пола Пуаре, Маріано Фортуні та пізніше в естетиці "готичного ренесансу" кінця 1910-х – спостерігаємо використання довгих накидок, драпіровок, складних комірів, декоративних поясів, орнаментів у вигляді готичних троянд і стрічастих арок. Такі елементи надавали образу таємничості, аристократичності й театральності.

Аналіз неоготичної естетики в колекціях сучасних дизайнерів.

У сучасній моді спостерігається активне звернення до історичних стилів, зокрема до неоготики, яка трансформується відповідно до актуальних естетичних запитів. Багато дизайнерів переосмислюють її характерні риси не через пряме цитування, а через асоціативні образи, що проявляються у силуетах, фактурах та декоративних рішеннях.

Зокрема, у творчості Alexander McQueen готична естетика набуває виразного драматичного характеру (Рис. 2.1) (Додаток А. Рис. А.1.). У його колекціях відчувається прагнення до вертикальності форм, що перегукується з архітектурою готичних соборів, а складні конструкції корсетів підсилюють відчуття структурності та напруженості образу. Водночас дизайнер активно працює з контрастом матеріалів, поєднуючи жорсткі фактури зі значно легшими та прозорими тканинами, що створює ефект багатошаровості та глибини.

Іншого характеру набуває інтерпретація готики у колекціях Christian Dior, де вона подається більш м'яко та романтизовано (Рис. 2.2) (Додаток А. Рис. А.4.). Тут простежується прагнення до легкості та жіночності, що досягається завдяки використанню напівпрозорих матеріалів, багат шарових конструкцій та делікатного декору. Вишивки та орнаменти часто асоціюються з вітражними композиціями, що додає образам витонченості, а темна колірна гама подається у пом'якшеному вигляді, що відповідає сучасним тенденціям.

У колекції Anne Valérie Hash готичні мотиви поєднуються з принципами мінімалізму, що надає образам сучасного звучання (Рис. 2.3). Силуети стають більш стриманими, однак асиметрія та складні драпірування дозволяють зберегти динаміку форми. У цьому випадку увага акцентується не стільки на декоративності, скільки на конструктивних особливостях виробу, що свідчить про переосмислення історичного стилю через сучасний дизайн.

Цікавою є також адаптація готичної естетики у колекціях бренду Revillon, де вона інтегрується у повсякденний одяг (Рис. 2.4). У таких моделях зберігається стриманість силуетів і темна колірна палітра, однак значно зростає функціональність виробів. Використання щільних матеріалів, зокрема хутра, додає образам практичності, водночас не втрачається стилістична цілісність.

Узагальнюючи аналіз розглянутих колекцій, можна зробити висновок, що сучасна неоготика в моді проявляється не як буквальне відтворення історичних форм, а як складна система образних і композиційних рішень. Вона поєднує архітектурність силуетів із м'якістю матеріалів, використовує як темну, так і світлу колірну гаму та тяжіє до багат шаровості. Такий підхід дозволяє створювати сучасні колекції, що зберігають зв'язок із історичним джерелом, але водночас відповідають актуальним естетичним вимогам.

Рис. 2.1. Alexander McQueen Готична колекція весна-літо 2006

Рис. 2.2. Колекція Christian Dior Couture осінь-зима 2019/2020

Рис. 2.3. Колекція весна-літо 2005 Anne-valerie-hash у готичному стилі

Рис. 2.4. Revillon Resort 2013 Fashion Show

2.2 Визначення типу та образу споживача

На даному етапі сформовано систему ознак, що характеризують цільову групу споживачів, для яких виконується проєктна розробка.

Соціально-вікова характеристика

Споживач – дівчина віком 20–25 років.

Це період активного соціального становлення, формування власного стилю та професійної ідентичності. Представниці цієї вікової групи

приділяють значну увагу самовираженню через одяг, надають перевагу концептуальним та естетично осмисленим речам.

Початковим і ключовим етапом розробки колекції є визначення її типу та портрета споживача. Це комплексний аналіз, що охоплює демографічні, соціальні, психологічні та поведінкові характеристики. Саме він допомагає дизайнеру окреслити потенційного покупця, виявити його потреби й уразливі аспекти, а також оцінити перспективність колекції та її попит серед цільової аудиторії бренду.

Споживач проживає в Європі, де мода не встановлює жорстких рамок, а стиль є проявом індивідуальності. Вона обіймає посаду директорки будинку моди. Це молода, амбітна та незалежна дівчина. У потрібні моменти вона стримана, але за необхідності проявляє харизму й упевненість. Орієнтована на кар'єрний розвиток.

Вона тонко відчуває людей, природу, емоційні стани та мистецтво, легко розпізнає сильні й слабкі сторони оточення. Захоплюється парфумерією та приділяє їй особливу увагу. Цінує спілкування в жіночому колі, є відданою подругою. Працює у сфері мистецтва та дизайну.

В одязі віддає перевагу практичності та мінімалізму там, де це доречно, але обирає виразність і естетику, коли потрібно виглядати бездоганно. Для неї важлива якість матеріалів: тканини мають бути приємними до тіла та візуально привабливими. Вона надає перевагу вовні, велюру, атласу, шовку та бавовні любить мереживо та парчу для урочистих подій.

У вільний час відвідує кіно, театр та виставки, адже має творчу натуру. Її найближче оточення – жінки приблизно її віку зі схожими цінностями. Любить подорожувати, переважно з подругами або родиною. Займається живописом (створює рельєфні картини), гончарством і експериментує з різними техніками, зокрема розписом по склу. Споживач веде активний спосіб життя і відвідує студію балету тому у її гардеробі є багато образів для уроків балету.

Для формування узагальненого портрета споживачки було створено матрицю характеристик, яку подано в таблиці 2.1. Матриця ознак групи споживачів жіночої молодшої та середніх вікових груп.

Таблиця 2.1.

Морфологічні ознаки споживача

Група ознак	Назва ознак	Варіанти ознак
Антропоморфологічні ознаки статури	Вікова група	20–25 років
	Зріст	160–170 см
	Обхват грудей третій (ОГ _{III})	80–88 см
	Обхват стегон (ОБ) або обхват талії (ОТ)	(ОБ) 84–92 см (ОТ) 58–65 см
	Повнотна група	
	Тип пропорцій тіла	пропорційний, можливий тип «пісочний годинник» або «прямокутник»
	Форма ніг	Стрункі, рівні
Емоційно-психологічні ознаки особистості	Тип темпераменту	Сангвінік меланхолік
	Ставлення до моди	Активно стежить за трендами, орієнтується на соціальні мережі та інфлюенсерів
	Уподобання щодо стилю в одязі	гламурний, кокетливий, романтичний стиль
	Уподобання щодо колірної гами матеріалів	нюдові відтінки (бежевий, пудровий, молочний, світло- рожевий), пастельні кольори
Соціально- демографічні ознаки	Місце проживання	Європа
	Вид діяльності	студентка, працівниця креативної сфери
	Рівень матеріального забезпечення	Середній або вище середнього

Розробка ескізного ряду моделей колекції одягу

Опис структури колекції у системі гардероб

Ескізні ряди моделей було розподілено на 8 блоків. Композиційна побудова ескізів повністю відповідає обраній темі колекції – архітектурним мотивам Києва у стилі неоготики: вертикальні лінії, гострі арки, стрімкі силуети, декоративні деталі та структурні елементи фасадів.

Ескізний ряд моделей було розподілено на 8 тематичних блоків відповідно до різних життєвих ситуацій споживачки. Композиційна побудова ескізів відповідає загальній концепції колекції – жіночності, легкості силуетів та гармонійного поєднання декоративних елементів. У моделях простежуються плавні лінії, м'які форми, акцент на талії, легкі тканини та ніжна кольорова палітра, що підкреслюють витонченість і романтичний характер колекції.

Опис блоків колекції

Перший блок – «Діловий стиль».

Він орієнтований на робоче середовище та офіційні зустрічі. Моделі мають більш стримані силуети, що поєднують жіночність та елегантність. Основу образів становлять блузи з декоративними деталями та спідниці середньої довжини. Кольорова гамма включає стримані відтінки – кремовий, бордовий та темні природні кольори. Акцент зроблено на чітких лініях, акуратних деталях та гармонійному балансі між діловим стилем і жіночністю

Другий блок – «Прогулянка на кожен день».

Цей блок призначений для повсякденного життя, прогулянок містом та неформальних зустрічей. Моделі мають легкі, жіночні силуети з короткими спідницями та топами. Кольорова гамма світла і життєрадісна – кремові та пастельно-жовті відтінки. Одяг поєднує комфорт, практичність і стиль, створюючи легкий та сучасний образ на кожен день (Додаток Б. Рис. Б.2.).

Третій блок – «Святковий настрій».

Цей блок призначений для неформальних святкових подій, зустрічей з друзями та невеликих урочистостей. Моделі мають коротші силуети, легкі тканини та романтичні декоративні елементи, такі як волани, мереживо та м'які складки. Кольорова гамма – світла і ніжна: кремові, пастельні та молочні відтінки. Одяг створює атмосферу легкості, радості та молодіжної елегантності (Додаток Б. Рис. Б.3.).

Четвертий блок – «Вечірній образ».

Він присвячений урочистим подіям, святковим вечорам та офіційним заходам, де споживачка прагне виглядати елегантно та вишукано. У моделях використано довгі силуети з плавним розширенням донизу, відкриту лінію плечей та асиметричні елементи. Кольорова гамма включає світлі та теплі відтінки, зокрема жовтий і кремовий, що створюють ефект легкості та святковості. Декоративні елементи та драпірування підкреслюють урочистий характер образу (Додаток Б. Рис. Б.4.).

П'ятий блок – «Верхній одяг».

Моделі цього блоку призначені для прохолодної пори року. Основним виробом є довге пальто з чітко окресленим силуетом та поясом, що підкреслює талію. Використано теплі та стримані кольори – коричневий, бежевий та кремовий. Матеріали мають щільнішу структуру, що забезпечує комфорт і практичність. Декоративні деталі мінімалістичні, що підкреслює елегантність і універсальність виробу (Додаток Б. Рис. Б.5.).

Шостий блок – «Домашній одяг».

Цей блок створено для відпочинку та домашнього комфорту. Силуети прості та зручні, виконані з м'яких тканин. У моделях використано короткі шорти, легкі топи та делікатні декоративні елементи. Кольорова палітра – ніжні пастельні відтінки, що створюють атмосферу спокою та затишку (Додаток Б. Рис. Б.6.).

Сьомий блок – «Одяг для творчості».

Моделі цього блоку орієнтовані на діяльність, пов'язану з творчістю та самовираженням. Силуети більш вільні та функціональні, що забезпечує

комфорт під час роботи. Поєднання світлого верху та довгої спідниці створює гармонійний і спокійний образ. Кольорова гамма включає кремові та темно-коричневі відтінки, що підкреслюють природність та індивідуальність (Додаток Б. Рис. Б.7.).

Восьмий блок – «Образ для балетної студії».

Цей блок присвячений активному способу життя та заняттям танцями. Моделі характеризуються легкістю, свободою рухів та зручністю. Основу образу становлять легкі спідниці та трикотажні елементи, що підкреслюють пластику тіла. Кольорова гамма ніжна – пудрові, бежеві та світло-рожеві відтінки, які асоціюються з балетною естетикою (Додаток Б. Рис. Б.8.).

Рис. 2.1. Один з образів з кожного блоку колекції (ч. 1.)

Рис. 2.2. Один з образів з кожного блоку колекції (ч. 2)

Опис моделей колекції

Перший блок – «Вечірній образ».

Модель належить до блоку «Вечірній образ» і повністю відповідає його концепції елегантності та урочистості. Сукня виконана в світлому теплому відтінку жовтого, що створює відчуття легкості, ніжності та святковості.

Силует – витягнутий, з плавним розширенням донизу, що додає образу граційності. Верх сукні асиметричний: відкрите одне плече підкреслює витонченість і жіночність, водночас створюючи сучасний акцент. Ліф оформлений м'яким драпіруванням, яке надає об'єму та підсилює декоративність виробу.

Особливістю моделі є багатошаровість: коротка основа поєднується з довгим напівпрозорим шлейфом кремового відтінку, що спадає донизу і підсилює ефект руху та урочистості. Такий контраст довжин додає образу динаміки й робить його більш виразним.

Загалом модель виглядає вишукано, легко та святково, ідеально підходячи для офіційних заходів та вечірніх подій

Рис. 2.3. Зображення моделей з блоку «Вечірній образ»

2. Ця модель також належить до блоку «Вечірній образ» і відображає його ідею витонченості через м'які форми та світлу кольорову гаму.

Сукня виконана у поєднанні кремового та ніжно-жовтого відтінків, що створює делікатний, гармонійний контраст і підсилює відчуття легкості. Ліф має асиметричну композицію з м'якими лініями вирізу, що підкреслює зону декольте та додає образу жіночності.

Силует приталений у верхній частині й плавно розширюється донизу. Спідниця має багатошарову структуру: верхній шар оформлений хвилястим, асиметричним краєм, що створює ефект руху та легкості, тоді як нижній напівпрозорий довгий шар формує витягнутий силует і додає урочистості.

Акцент на талії підкреслено широким поясом у тон, що структурує композицію та робить силует більш виразним. Загалом модель виглядає ніжно, елегантно й святково, ідеально відповідаючи вимогам вечірнього та офіційного стилю.

Другий блок – «Святковий настрій».

Ця модель належить до блоку «Святковий настрій» і вдало передає його романтичну та легку стилістику. Сукня має короткий силует, що підкреслює невимушеність і молодіжний характер образу. Верх виконаний із відкритою лінією плечей, доповнений об'ємними рукавами з м'якими збірками та воланами, які додають ніжності та грайливості. Драпірування на ліфі формує витончену текстуру та акцентує на зоні декольте. Особливу декоративну роль відіграє контрастне оздоблення у вигляді чорного мережива та аплікацій із квітковими мотивами, розташованих по лінії талії та низу сукні. Такий прийом створює виразний акцент і додає образу святковості, не перевантажуючи його. Спідниця легка, з м'якими складками, що забезпечують свободу руху та підсилюють відчуття повітряності. Кольорова гама – кремова з контрастними чорними деталями – зберігає ніжність, але водночас додає сучасної виразності. Загалом модель виглядає легкою, романтичною та елегантною, ідеально підходячи для неформальних святкових подій і дружніх зустрічей.

Рис. 2.4. Зображення моделей з блоку «Святковий настрій»

Третій блок – «Діловий стиль».

Ця модель належить до блоку «Діловий стиль» і відображає поєднання стриманості, елегантності та жіночності. Образ складається з блузи та спідниці, що відповідає базовим принципам ділового гардероба. Блуза виконана у світлому кремовому відтінку з легким теплим нюансом. Вона має напівприталений силует і довгі рукави з м'яким об'ємом, зібрані на манжетах, що додає образу делікатної жіночності без надмірної декоративності. Лінії крою підкреслені контрастним кантом, який формує чітку геометрію та додає структурованості. Цікавим акцентом є конструктивні лінії на ліфі, що створюють витончений візуальний поділ і підкреслюють талію. Такий прийом поєднує декоративність із функціональністю, не порушуючи ділової стриманості. Спідниця виконана в приглушеному теплому відтінку, має середню довжину та лаконічний силует. Декоративні лінії у вигляді плавних дуг додають м'якості образу, водночас зберігаючи його охайність і впорядкованість. Загалом модель виглядає збалансовано: чіткі лінії поєднуються з м'якими формами, а стримана кольорова гама підкреслює її придатність для робочого середовища та офіційних зустрічей.

Рис. 2.5. Зображення моделей з блоку «Діловий стиль»

Четвертий блок – «Верхній одяг».

Ця модель належить до блоку «Верхній одяг» і демонструє стриману елегантність, характерну для прохолодного сезону. Основним елементом образу є пальто довжиною вище коліна, виконане в теплому коричневому відтінку. Силует чітко структурований, з акцентом на вертикальні лінії, які візуально витягують фігуру та надають образу строгості. Пальто має приталений крій і доповнене поясом, що підкреслює талію та формує жіночний силует. Комір із контрастною фактурою додає виробу виразності, залишаючись у межах мінімалістичного підходу. Декоративні елементи зведені до мінімуму: акцент зроблено на конструктивних швах і чистоті ліній, що підсилює універсальність моделі. Матеріал виглядає щільним і практичним, що відповідає функціональності верхнього одягу для прохолодної погоди. Образ доповнюють високі чоботи в тон, які гармонійно завершують композицію. Загалом модель поєднує практичність, комфорт і стриману елегантність, роблячи її доречною як для повсякденного носіння, так і для більш формальних виходів у холодну пору року.

Рис. 2.6. Зображення моделей з блоку «Верхній одяг»

П'ятий блок – «Образ для балетної студії».

Ця модель належить до блоку «Образ для балетної студії» і гармонійно передає його ідею легкості, пластичності та комфорту.

Образ складається з приталеного трикотажного верху та легкої спідниці. Верх виконаний у ніжному світло-рожевому відтінку з пудровими нюансами, має асиметричний крій із відкритою лінією плечей, що підкреслює витонченість і грацію. М'які обробки країв і делікатні декоративні лінії додають відчуття руху та плавності. Спідниця коротка, розкльошена, виготовлена з легкої тканини, що не обмежує рухів і підкреслює динаміку тіла під час танцю. Запах із зав'язкою збоку додає функціональності та створює м'який, природний силует. Кольорова гама витримана в балетній естетиці – ніжні рожеві та пастельні відтінки, які асоціюються з витонченістю та легкістю. Образ доповнюють балетні пуанти зі стрічками, що підсилюють тематичну спрямованість і завершують композицію. Загалом модель виглядає делікатною, пластичною та зручною, ідеально підходячи для занять у балетній студії та активного руху.

Рис. 2.7. Зображення моделей з блоку «Образ для балетної студії»

Шостий блок – «Домашній одяг».

Рис. 2.8. Зображення моделей з блоку «Домашній одяг»

Сьомий блок – «Одяг для творчості».

Рис. 2.9. Зображення моделей з блоку «Одяг для творчості»

Восьмий блок – «Прогулянка на кожен день».

Рис. 2.10. Зображення моделей з блоку «Прогулянка на кожен день»

Особливості колекції

Формоутворювальні характеристики колекції та ті, що гармонізують. Колекція була створена на основі аналізу архітектури Києва у стилі неоготика та сучасних модних тенденцій. Образи колекції являють собою гармонійне поєднання історичної архітектурної спадщини та актуального дизайну одягу. Усі блоки колекції сприймаються як синтез минулого і сучасності, де неоготичні мотиви трансформуються у сучасні силуети та форми [13].

Впізнати неоготичний стиль у колекції можна за характерними ознаками. Перш за все – це вертикальні лінії, витягнуті силуети, загострені форми, що відсилають до стрілчастих арок, вікон та шпилів архітектурних споруд. Також важливу роль відіграють орнаментальні мотиви, натхненні готичними розетками, вітражами та рослинним декором, які реалізовані у вигляді узорів на тканині, вишивки або декоративних елементів.

Для створення колекції використано такі матеріали, як парча, атлас, органза та мереживо. Парча додає образам урочистості та відсилає до

декоративного багатства неоготичних інтер'єрів. Атлас підкреслює плавність форм і створює ефект світловідбиття, подібний до гри світла у вітражах. Органза, як напівпрозорий матеріал, формує відчуття легкості та асоціюється з ажурністю архітектурних елементів. Мереживо підсилює декоративність виробів, нагадуючи кам'яну різьбу та мереживні фасадні елементи готичних споруд.

Важливим елементом колекції є фурнітура, зокрема гудзики, які виконують не лише функціональну, але й декоративну роль. Вони можуть нагадувати архітектурні деталі – розетки, кам'яні кріплення або елементи готичних конструкцій. Оздоблення колекції включає вишивку, намистини та декоративні орнаменти, що підсилюють зв'язок із неоготичною стилістикою. Вишивка відтворює мотиви вітражів і готичних орнаментів, намистини додають делікатного блиску, а також створюють асоціацію з декоративним оздобленням інтер'єрів [14].

Особливу увагу приділено орнаментам на тканинах, які інтерпретують неоготичні мотиви: стрілчасті арки, розети, геометричні та рослинні елементи. Вони можуть бути виконані у вигляді принтів, жакардових переплетень або вишивки, що додає глибини та фактурності виробам.

Ключовою особливістю колекції є використання ніжної пастельної кольорової гами. На відміну від традиційного темного сприйняття готики, у даній колекції застосовано світлі відтінки. Таке рішення створює сучасну інтерпретацію неоготики, надає образам легкості, романтичності та витонченості.

Важливим формоутворювальним засобом у колекції є драпірування, яке додає м'якості силуетам і створює плавні переходи форм. Воно перегукується з пластикою архітектурних елементів, таких як склепіння та арки, і підсилює художню виразність образів [15].

Опис аксесуарів

Аксесуари колекції відіграють важливу роль у формуванні цілісного образу та підсилюють стилістичний зв'язок із неоготичною архітектурою Києва. Вони доповнюють одяг, акцентують на деталях і допомагають передати художню ідею колекції. Особливе місце займають сумки, виконані у формі стилізованих «будиночків». Їх форма натхненна архітектурними силуетами неоготичних споруд – витягнутими пропорціями, стрічастими завершеннями та чіткою геометрією. Такі аксесуари підкреслюють концепцію колекції та створюють асоціацію з міською архітектурою.

Взуття колекції представлено моделями на середніх підборах, що забезпечують комфорт і елегантність. Основною декоративною особливістю є переплетення ремінців, які обвивають стопу та гомілку, створюючи асоціацію з віконними переплетеннями неоготичних споруд. Додатковими елементами виступають намистини, декоративні перемички навколо ноги, а також дрібні оздоблення, що надають взуттю витонченості та завершеності.

Важливу роль у формуванні образу відіграють аксесуари для волосся. У колекції використовуються квіти та намистини, які підкреслюють романтичність і ніжність образу. Зачіски представлені у вигляді легких локонів, кіс або високих укладок. Коси символізують переплетення, характерні для неоготичних вікон і декоративних елементів архітектури, тоді як високі зачіски підкреслюють вертикальність і витягнутість силуету.

Додатковими елементами є невеликі прикраси з дорогоцінних металів, кристалів та перлин, які гармонійно доповнюють загальну концепцію колекції. Вони додають образам делікатного блиску, асоціюються з грою світла у вітражах та підкреслюють витонченість стилю.

Важливим доповненням образів є мереживні колготки, які підсилюють декоративність і додають витонченості, перегукуючись з ажурністю готичних фасадів. Також у колекції використовуються мереживні рукавички різної довжини – до зап'ястя або до ліктя, що надають образам елегантності, завершеності та історичного звучання.

Суттєвим акцентом є пояси, виконані у вигляді композицій із намистин або стрічок. Пояси з намистин створюють ефект декоративного мерехтіння та нагадують оздоблення інтер'єрів неоготичних споруд, тоді як пояси зі стрічок додають образам м'якості та підкреслюють талію, формуючи витончений силует.

Таким чином, аксесуари колекції не лише виконують декоративну функцію, але і є важливим засобом художнього вираження, що підсилює неоготичну стилістику, створює цілісний образ і завершує композицію кожного ансамблю [16].

Висновки до розділу 2

У другому розділі проведено аналіз художньо-проектних засад створення колекції одягу на основі неоготичної стилістики та тенденцій початку XX століття й сформовано цілісну дизайн-концепцію.

Встановлено, що неоготика є важливим джерелом формоутворення, що проявляється у вертикальних силуетах, загострених формах і декоративності, а її поєднання з ідеями початку XX століття дозволяє створювати виразні та концептуально насичені образи. Сучасна інтерпретація цього стилю відзначається м'якістю, адаптивністю та експериментальністю.

Сформовано узагальнений портрет цільового споживача, що дало змогу обґрунтувати проєктні рішення та зорієнтувати колекцію на поєднання естетики, практичності й індивідуальності.

Розроблена колекція має цілісну структуру, вирізняється єдністю стилю, гармонійністю форм, використанням пастельної кольорової гами та різноманітністю матеріалів. Важливу роль відіграють драпірування, багатошаровість і декоративні елементи, що забезпечують художню виразність.

Отже, сформовано цілісну колекцію одягу, яка поєднує історичні мотиви з сучасними тенденціями та відповідає потребам цільової аудиторії.

РОЗДІЛ 3

ПРОЄКТНО-КОНСТРУКТОРСЬКИЙ

3.1. Вибір моделей для проєктування

Серед розроблених моделей колекції для подальшого конструкторського та технологічного опрацювання обрано комплект, що складається з блузи без рукавів із зав'язками на ший та короткої спідниці «сонце».

Модель узгоджена з керівником роботи. Вибір зумовлений виразністю художнього рішення, відповідністю концепції колекції та актуальним тенденціям моди.

Пропорційне зображення костюма виконано на умовно-пропорційній стандартній фігурі у масштабі 1:10 з позначенням основних горизонтальних конструктивних ліній: лінія плечей; лінія грудей; лінія талії; лінія стегон; лінія низу виробу (Рис. 3.1; 3.2). Блуза закінчується на рівні лінії талії або на 2–4 см нижче. Спідниця має довжину міні – на 10–15 см вище лінії коліна.

Рис. 3.1. Пропорційне зображення виробів

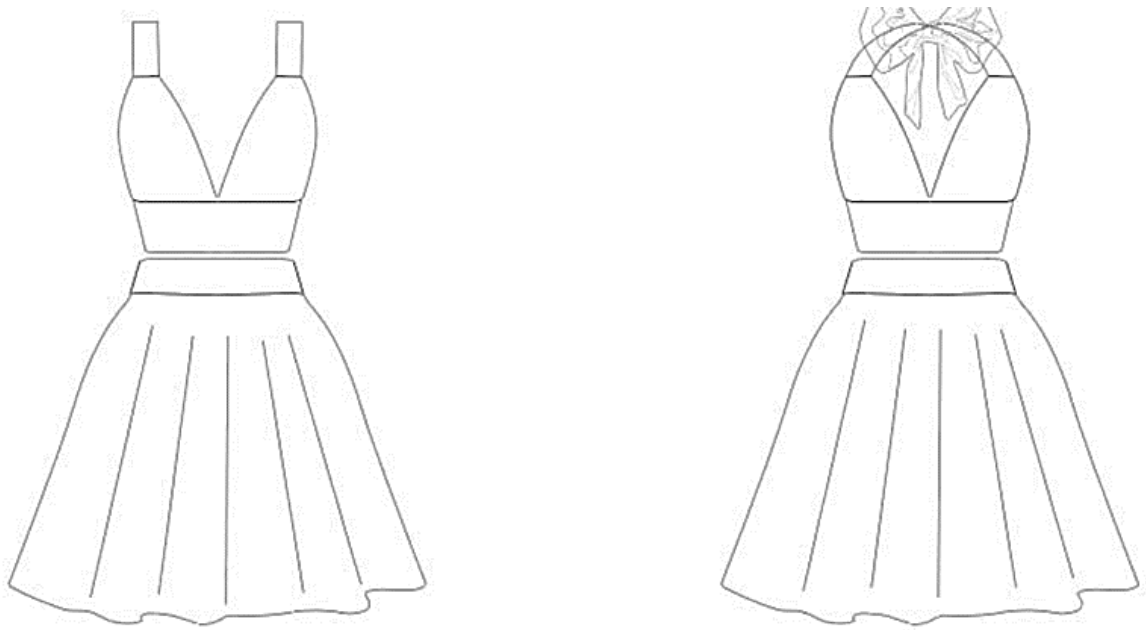

Рис. 3.2. Технічний рисунок комплекту

3.1.1. Художньо-технічне оформлення та опис зовнішнього вигляду моделі 1

Таблиця 3.1

Формування вихідних даних для одержання конструкції блузи

№	Найменування ознаки	Варіант ознаки
	Асортименти (вид виробу)	Блуза-топ
	Статеві-вікова ознака	Жіноча
	Силует	Прилеглий
	Покрій	Без рукавів
	Розмірно-повнотна ознака	
	Прибавка	2 см
	Матеріал	Парча

Блуза без рукавів із зав'язками на шиї має прилеглий силует і довжину до лінії талії. Конструкція із відкритими плечима. Горловина відкрита, з переходом у зав'язки, що формують вузол або бант на шиї (тип «halter»). Перед виконаний з нагрудними виточками для формування об'єму. Спинка з середнім швом; розташування потайної застібки-блискавки у середньому шві. Низ

виробу оброблений підгинанням із закритим зрізом. Зав'язки виконують як функціональну, так і декоративну роль, підкреслюючи витонченість шиї та плечей.

Таблиця 3.2.

Формування вихідних даних для одержання конструкції спідниці

№	Найменування ознаки	Варіант ознаки
	Асортименти (вид виробу)	Спідниця «сонце»
	Статеві-вікова ознака	Жіноча
	Силует	Трапеція
	Покрій	кльош
	Розмірно-повнотна ознака	–80–87
	Прибавка	2 см
	Матеріал	Парча

Коротка спідниця крою «сонце» має розкльошений силует із рівномірним розширенням по всій довжині, посадку по лінії талії та довжину міні. Пояс пришивний, шириною 4 см. Потайна застібка-блискавка в середньому шві заднього полотнища. Низ виробу оброблений вузьким підгинанням. Конструкція забезпечує м'яке фалдування та динамічність силуету.

Основний матеріал – парча з рельєфним жакардовим візерунком і легким блиском. Рекомендована кольорова гама – нюдові відтінки (пудровий, бежевий, айворі із золотистим або сріблястим орнаментом). Матеріал має достатню формостійкість, що дозволяє зберігати чіткість силуету та підкреслює декоративність виробу без додаткового оздоблення.

Опис зовнішнього вигляду моделі 1

Жіночий комплект складається з укороченої блузи без рукавів із зав'язками на шиї та короткої спідниці «сонце». Блуза відкриває плечі, акцентує на лінії шиї та талії, створюючи витончений та жіночний образ. Спідниця міні формує легкий, динамічний силует і підкреслює стрункість ніг.

Фактурна парча надає комплекту святковості та гламурності. Модель виглядає елегантно, кокетливо та відповідає віковим особливостям цільової групи.

Вибір моделі для подальшої розробки 2

Серед розроблених моделей колекції для подальшого конструкторського та технологічного опрацювання обрано вечірню розширеною спідницею з багатошаровою оборкою. Модель узгоджена з керівником роботи. Вибір зумовлений гармонійним поєднанням конструктивної виразності, естетичної стриманості та відповідністю сучасним модним тенденціям і загальній концепції колекції.

Пропорційне зображення виконано на умовно-пропорційній стандартній фігурі у масштабі 1:10 з позначенням основних горизонтальних конструктивних ліній: лінія грудей; лінія талії; лінія стегон; лінія низу виробу

Ліф закінчується на рівні лінії талії. Спідниця має довжину міді – на рівні коліна, з додатковим подовженням за рахунок оборки.

Таблиця 3.3.

Формування вихідних даних для одержання конструкції сукні

№	Найменування ознаки	Варіант ознаки
	Асортименти (вид виробу)	Сукня жіноча
	Статеві-вікова ознака	Жіноча
	Силует	Напівприлеглий
	Покрій	Без рукавів
	Розмірно-повнотна ознака	–80–87
	Матеріал	Батист
	Прибавка	2 см

Опис зовнішнього вигляду моделі 2

Конструкція сукні складається з двох основних елементів, має прилеглий силует, довжина до лінії талії. Конструкція без рукавів і без бретелей (тип Перед виконаний з декоративними горизонтальними складками (защипами), що формують рельєф та підкреслюють конструкцію виробу. Бічні лінії мають легке розширення у верхній частині для створення м'якості форми. По середині спинки розташована шнурівка. Низ ліфа з'єднується зі спідницею по лінії талії. Спідниця з оборкою. Силует розкльошений, з плавним розширенням донизу. Посадка по лінії талії, довжина міді. Конструкція суцільнокроєна. Низ виробу оформлений нашивною оборкою з легкої тканини, що створює додатковий об'єм і динаміку. Конструкція спідниці забезпечує м'яке фалдування та легкість руху, надаючи образу романтичності.

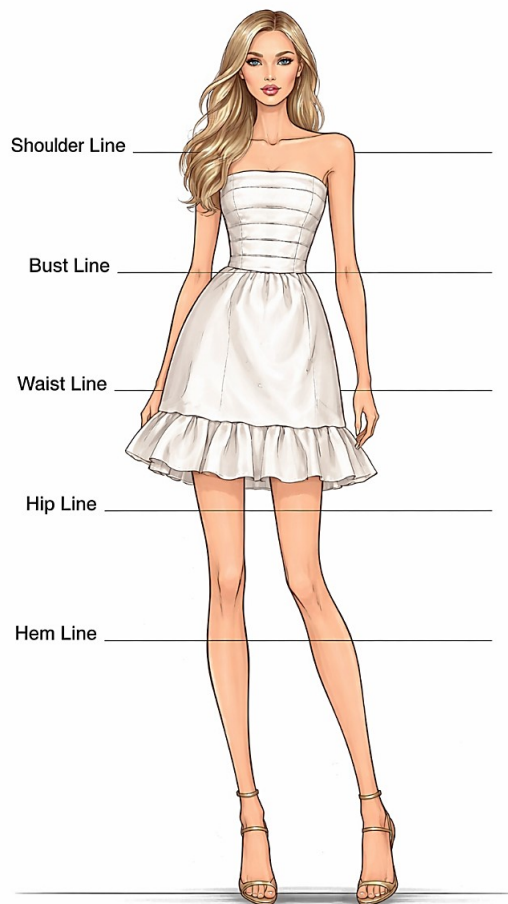

Рис. 3.3. Пропорційне зображення сукні

Основний матеріал – гладка тканина з легким блиском (сатин або шовк). Рекомендована кольорова гама – світлі відтінки: білий, молочний, айворі. Матеріал має достатню пластичність для формування м'яких складок і водночас забезпечує необхідну формостійкість корсетної частини. Блиск поверхні підсилює святковий характер виробу.

3.2. Вибір матеріалів для виготовлення моделей колекції

Обґрунтування вибору матеріалу парча

Парча – це щільна декоративна тканина з характерною рельєфною поверхнею, яка формується завдяки складному жакардовому переплетенню ниток. Вона виготовляється як із натуральних волокон, зокрема шовку чи бавовни, так і з синтетичних або змішаних матеріалів, таких як поліестер чи віскоза. Особливістю парчі є наявність орнаментального візерунка, який ніби «вплетений» у структуру тканини, а не нанесений поверхнево, що забезпечує її довговічність і високу декоративність.[18]

Матеріал має щільну структуру і відносно високу формостійкість, завдяки чому добре зберігає задану форму виробу і підходить для створення чітких, архітектурно виразних силуетів. Саме ця властивість є особливо важливою у контексті колекції, натхненної неоготичною архітектурою, де домінують вертикальні лінії, чіткість форм і конструктивна виразність. Парча дозволяє передати ці особливості через одяг, підкреслюючи структуру виробу без необхідності надмірного декорування.

Разом із тим тканина має помірну пластичність, що дає змогу використовувати її не лише для жорстких конструкцій, але й для створення легкого фалдування або м'яких переходів у деталях. Поверхня парчі часто має легкий блиск, який додає виробам елегантності та вишуканості, роблячи їх доречними для святкових або вечірніх образів.

Парча широко використовується у створенні вечірнього, сценічного та дизайнерського одягу, а також у декоративно-прикладному мистецтві. Вона

асоціюється з розкішшю, урочистістю та історичними стилями, що робить її особливо актуальною для колекцій, пов'язаних із культурною або архітектурною тематикою.

Вибір світлих, нюдових відтінків парчі, таких як кремовий, молочний, пісочний або айворі, дозволяє підкреслити фактуру тканини та зробити акцент саме на її структурі й орнаменті. Такі кольори виглядають стримано, але водночас дорого та естетично, що відповідає сучасній тенденції «тихої розкоші». Світла кольорова гама також добре поєднується з іншими матеріалами колекції, зокрема органзою та мереживом, створюючи гармонійні багатошарові композиції [19].

При підборі аксесуарів до виробів із парчі доцільно надавати перевагу стриманим деталям, наприклад прикрасам у золотистих або сріблястих відтінках, які підкреслюють благородний характер тканини, але не перевантажують образ. Завдяки своїй фактурності парча сама по собі виступає акцентом, тому додатковий декор має бути виваженим.

Залежно від складу тканини властивості парчі можуть дещо змінюватися. Натуральна шовкова парча відрізняється більшою м'якістю, благородним блиском і високою повітропроникністю, що забезпечує комфорт у носінні. Водночас синтетичні варіанти є більш зносостійкими, краще тримають форму та легші у догляді, що робить їх практичними для повсякденного використання або активної експлуатації виробу.

Парча потребує акуратної технологічної обробки, оскільки щільне переплетення може ускладнювати розкрій, а зрізи тканини можуть осипатися. Під час пошиття важливо використовувати якісні нитки та точну обробку швів, щоб зберегти естетичний вигляд виробу. Догляд за виробами з парчі також має бути делікатним: рекомендується уникати високих температур при прасуванні та, за можливості, застосовувати професійне чищення.

Таким чином, парча є оптимальним матеріалом для даної колекції, оскільки поєднує у собі декоративність, формостійкість і здатність підкреслювати конструктивну виразність виробів. Вона дозволяє створити

цілісний образ, що відповідає стилістиці неоготики та сучасним тенденціям моди.

3.2.2. Обґрунтування вибору матеріалу органза

Органза – це легка, прозора тканина з тонкою, але достатньо жорсткою структурою, яка надає їй здатності утримувати форму та створювати об'єм. Вона може виготовлятися як із натурального шовку, так і з синтетичних волокон, зокрема поліестеру або нейлону, що впливає на її зовнішній вигляд, міцність та експлуатаційні властивості. Завдяки своїй прозорості органза створює ефект невагомості, що робить її одним із найпопулярніших матеріалів для формування легких і повітряних образів [19].

Характерною особливістю органзи є її здатність поєднувати легкість із певною жорсткістю, завдяки чому вона добре тримає задану форму та дозволяє створювати об'ємні елементи без значного обтяження виробу. Саме ця властивість є особливо цінною при розробці колекції, де важливу роль відіграє багатошаровість та контраст між щільними і прозорими матеріалами. Органза гармонійно доповнює більш структуровані тканини, такі як парча, створюючи візуальну глибину та складність композиції.

Матеріал має високу здатність до драпірування, що дозволяє формувати м'які складки, хвилі та об'ємні силуети. При цьому прозора структура тканини підсилює ефект багатошаровості, відкриваючи нижні шари та створюючи цікаві світлотіньові переходи. У виробках колекції органза використовується для спідниць, рукавів та декоративних елементів, де вона додає легкості, рухливості та витонченості [20].

Органза широко застосовується у вечірньому, святковому та весільному одязі, оскільки асоціюється з ніжністю, романтичністю та елегантністю. Вона дозволяє створювати як стримані, так і більш виразні дизайнерські рішення, залежно від способу її використання та поєднання з іншими матеріалами.

Вибір світлих і пастельних відтінків органзи, таких як молочний, кремовий, пудровий або світло-рожевий, сприяє підкресленню її прозорості та легкості. Такі кольори добре взаємодіють зі світлом, створюючи м'яке сяйво та

підсилюючи загальне враження делікатності образу. Крім того, світла кольорова гама дозволяє гармонійно поєднувати органзу з іншими матеріалами колекції, не перевантажуючи композицію [21].

Натуральна органза, виготовлена зі шовку, відрізняється більш м'якою текстурою, природним блиском і кращою повітропроникністю, що забезпечує високий рівень комфорту під час носіння. Водночас синтетичні варіанти є більш практичними, вони краще тримають форму, відзначаються підвищеною зносостійкістю та менш вибагливі у догляді. Це робить їх доцільними для використання у виробках, що передбачають активну експлуатацію або складні конструктивні рішення.

Органза потребує делікатного підходу під час обробки, оскільки її тонка структура може ускладнювати процес шиття. Для досягнення якісного результату важливо використовувати тонкі голки, акуратні шви та відповідні способи обробки зрізів. Прасування здійснюється при низьких температурах, щоб уникнути пошкодження тканини та зберегти її первинний вигляд.

Таким чином, органза є надзвичайно важливим матеріалом у межах даної колекції, оскільки вона забезпечує легкість, прозорість і об'єм, що дозволяє створити багатошарові, естетично виразні образи. Її використання сприяє формуванню гармонійного поєднання структурованості та повітряності, що повністю відповідає художній концепції колекції [22].

Обґрунтування вибору матеріалу мереживо

Мереживо – це ажурний текстильний матеріал із характерною орнаментальною структурою, який відзначається високою декоративністю та витонченістю. Воно може виготовлятися як із натуральних волокон, зокрема бавовни або шовку, так і з синтетичних матеріалів, таких як поліестер чи поліамід, що впливає на його зовнішній вигляд, міцність та експлуатаційні властивості. Особливістю мережива є наявність наскрізного візерунка, який формує складну графічну композицію та створює ефект легкості й прозорості.

Завдяки своїй структурі мереживо поєднує декоративність із пластичністю, що дозволяє використовувати його як для оздоблення, так і як повноцінний елемент конструкції виробу. Воно добре адаптується до форми тіла, підкреслює силует і водночас додає образу м'якості та жіночності. У контексті даної колекції мереживо відіграє важливу стилістичну роль, оскільки його орнаментальні мотиви можуть асоціюватися з елементами неоготичної архітектури, зокрема стрілчастими формами, вітражами та складними декоративними деталями фасадів.

Матеріал має високу повітропроникність, що забезпечує комфорт під час носіння, особливо у поєднанні з більш щільними тканинами. Його прозорість дозволяє створювати багат шарові композиції, де мереживо виступає як верхній або вставний шар, підкреслюючи глибину образу. У виробках колекції воно використовується переважно у вигляді декоративних вставок на рукавах, спинці або ліфі, а також як акцентний елемент, що привертає увагу та підсилює загальну композицію [23].

Мереживо широко застосовується у створенні вечірнього, святкового та весільного одягу, оскільки воно асоціюється з ніжністю, романтичністю та елегантністю. Його використання дозволяє надати виробам вишуканого вигляду навіть без надмірної кількості додаткового декору, оскільки сам матеріал вже є виразним художнім елементом.

Вибір світлих, нюдових відтінків мережива, таких як молочний, айворі або кремовий, сприяє підкресленню його орнаментальної структури та створює м'який, гармонійний образ. Такі кольори добре поєднуються з іншими матеріалами колекції, зокрема парчею та органзою, забезпечуючи цілісність композиційного рішення.

Залежно від складу мереживо може мати різні властивості. Натуральні варіанти відзначаються більшою м'якістю, приємною текстурою та кращими гігієнічними характеристиками, тоді як синтетичні є більш міцними, зносостійкими та простішими у догляді. Це дозволяє обирати матеріал відповідно до функціонального призначення виробу та умов його експлуатації.

Мереживо потребує обережного поводження під час обробки, оскільки його ажурна структура може ускладнювати розкрій і пошиття. Для досягнення якісного результату необхідно використовувати делікатні способи обробки швів та враховувати особливості малюнка при розташуванні деталей. Догляд за виробами з мережива також має бути акуратним, щоб зберегти цілісність візерунка та зовнішній вигляд тканини [25].

Таким чином, мереживо є важливим елементом матеріального рішення колекції, оскільки воно поєднує декоративність, легкість і пластичність. Його використання дозволяє підсилити стилістичний зв'язок із неоготичною тематикою та створити витончені, естетично виразні образи, що відповідають сучасним тенденціям моди.

Обґрунтування вибору матеріалу батист

Батист — це тонка, легка тканина з гладкою поверхнею, яка виготовляється переважно з натуральних волокон, найчастіше бавовни або льону, хоча інколи можуть використовуватися й змішані склади з додаванням синтетичних ниток. Матеріал відзначається дуже делікатною структурою, м'якістю та приємною на дотик текстурою, що робить його комфортним у носінні навіть у теплу пору року.

Завдяки своїй тонкості батист має високу повітропроникність і гігроскопічність, що забезпечує хорошу вентиляцію та здатність поглинати вологу. Це робить його особливо актуальним для виготовлення літнього одягу або елементів, які безпосередньо контактують із тілом. Матеріал легко адаптується до форми фігури, м'яко лягає по силуету та створює відчуття легкості й природності [26].

Батист добре піддається драпіруванню, утворюючи м'які складки та плавні лінії, що дозволяє використовувати його для створення романтичних і жіночних образів. Водночас він не має високої формостійкості, тому частіше застосовується у поєднанні з більш щільними матеріалами або у тих частинах виробу, де не потрібна жорстка конструкція. У межах даної колекції батист

може використовуватися для підкладкових шарів, легких блуз або декоративних елементів, де важливі комфорт і делікатність.

Матеріал широко використовується у виробництві літнього, домашнього та повсякденного одягу, а також у виробках із романтичним або мінімалістичним характером. Він асоціюється з натуральністю, простотою та витонченістю, що добре відповідає сучасним тенденціям до екологічності та природності в дизайні одягу [27].

Вибір світлих і пастельних відтінків батисту, таких як білий, молочний, світло-бежевий або пудровий, підкреслює його легкість і чистоту фактури. Такі кольори створюють відчуття свіжості та гармонійно поєднуються з іншими матеріалами колекції, не перевантажуючи загальний образ.

Натуральний батист відзначається високим рівнем комфорту, м'якістю та гігієнічністю, однак може бути менш зносостійким і більш схильним до зминання. Водночас тканини зі змішаним складом є більш практичними, краще зберігають форму та легші у догляді, що робить їх зручними для повсякденного використання [28].

Батист потребує делікатного поводження під час пошиття та догляду, оскільки його тонка структура може пошкоджуватися при надмірному механічному впливі. Рекомендується використовувати тонкі голки, акуратні шви та обережне прасування при середніх або низьких температурах. Прання бажано здійснювати у делікатному режимі, щоб зберегти якість тканини.

Таким чином, батист є доцільним вибором для даної колекції як матеріал, що забезпечує легкість, комфорт і природність образу. Його використання дозволяє врівноважити більш щільні та декоративні тканини, створюючи гармонійне поєднання функціональності та естетики у виробках.

Символи та вимоги догляду за одягом

Догляд за виробами з парчі вимагає особливої обережності, оскільки ця тканина щільна, але делікатна, часто має декоративні елементи, металізовані нитки або вишивку. Рекомендується переважно ручне прання у холодній або прохолодній воді з використанням м'якого мийного засобу без хлору. Прання в

пральній машині можливе тільки на найніжнішому делікатному режимі та при низькій температурі (не більше 30 °C), з мінімальною механічною обробкою та швидким полосканням [31].

Для прасування виробів з парчі слід використовувати низьку температуру. Щоб уникнути пошкодження декоративних елементів та тканини, прасування проводять через тонку бавовняну тканину або марлю, без сильного натискання на праску.

Таблиця 3.6.

Символи та вимоги догляду на етикетці виробів

№	Символ	Значення
		Допускається ручне прання
		Делікатне прання при максимальній температурі 40 ° C. Це означає велику кількість води, мінімальну механічну обробку та швидке полоскання
		Не відбілювати, не можна використовувати хлоромістки мийні засоби і пральні порошки з відбілювачами
		Прасувати при низькій температурі або уникаючи прямого контакту з тканиною
		Не сушити в сушильній машині
		Слід звертатися до професійної хімчистки для догляду за виробом

Сушіння парчі рекомендується проводити на повітрі у горизонтальному або розгладженому вигляді, уникаючи прямого сонячного світла та сушіння в пральній машині. Не можна терти або викручувати тканину, оскільки це може пошкодити структуру тканини та декоративні елементи.

Для зберігання виробів з парчі найкраще використовувати шафу або вішалки, щоб уникнути зморщування. Можна також використовувати текстильні мішки для захисту від пилу та світла. Слід уникати контактів з гострими предметами та агресивними хімічними засобами, щоб зберегти структуру та блиск тканини [34].

Таблиця 3.7

Режими догляду за готовими виробами з обраних тканин

№	Символ	Значення	Режим догляду
		Прання в ручному режимі	Прати в холодній або прохолодній воді, уникаючи скручування або потирання. Використовуйте м'який мийний засіб.
		Прання в машинному режимі	Прати в машинці для прання при температурі не вище 30°C з подібними кольорами. Використовуйте делікатний режим.
		Хімчистка	Слід звертатися до професійної хімчистки для догляду за виробом.
		Сушка в барабанній сушарці	Не підлягає сушці в барабанній сушарці.
	Індекс температури	Максимальна температура праски	Прасувати при низькій температурі або уникаючи прямого контакту з тканиною

3.3 Вибір способу розробки об'ємно-просторової форми моделей колекції

Обґрунтування і розробка методу конструкції виробу

Для розробки первинної конструкції блузи та спідниці було застосовано комбінований метод проєктування. Базову конструкцію плечового виробу сформовано відповідно до методу отримання первинної конструкції: муляжний метод (метод наколки).

На початковому етапі було створено експериментальний варіант базової конструкції. З цією метою проведено антропометричні вимірювання фігури, необхідні для забезпечення точності розрахунків і відповідності виробу індивідуальним параметрам [37].

Муляжний метод обрано з огляду на особливості художнього рішення моделі та специфіку матеріалу (парча з вираженою фактурою). Блуза має відкриту лінію плечей та горловину з зав'язками типу «halter», що потребує точного формоутворення у верхній частині виробу. Макетний метод дозволяє безпосередньо на манекені відпрацювати: форму та глибину горловини; напрям зав'язок; баланс виробу; щільність прилягання по лінії грудей і талії; пластику та розкриття спідниці. Таким чином, муляжний метод забезпечує найбільш точне відтворення задуманої форми та дозволяє врахувати властивості тканини вже на етапі проєктування.

Переваги муляжного методу – це наочність формоутворення без складних попередніх розрахунків; можливість творчого пошуку нової форми; точне врахування пластичних властивостей матеріалу; зручність моделювання складних вирізів і відкритих зон; швидке внесення змін у процесі роботи.

Недоліки методу – це більша трудомісткість порівняно з типовими конструкціями; потреба у високій кваліфікації виконавця; необхідність подальшої перевірки та уточнення отриманих лекал розрахунково-графічним способом; використання додаткового макетного матеріалу.

Розробка конструкції моделей колекції

Для розробки первинної конструкції сформовано такі вихідні дані:

Розмірні ознаки фігури типової будови (зріст, обхвати грудей, талії, стегон). Прибавки на вільне облягання: по грудях 2–4 см (для прилеглого силуету); по талії 1–2 см; для спідниці «сонце» прибавка незначна, конструкція базується на радіусному розрахунку. Властивості матеріалу: середня щільність, формостійкість, слабка розтяжність. Довжина виробів згідно з ескізом.

Послідовність розробки конструкції моделі 1

Підготовчий етап

Підготовка манекена відповідного розміру. Нанесення на манекен основних конструктивних ліній: лінії грудей, талії, стегон, середини переду та спинки. Підготовка макетного матеріалу (бавовняна тканина або макетна бязь).

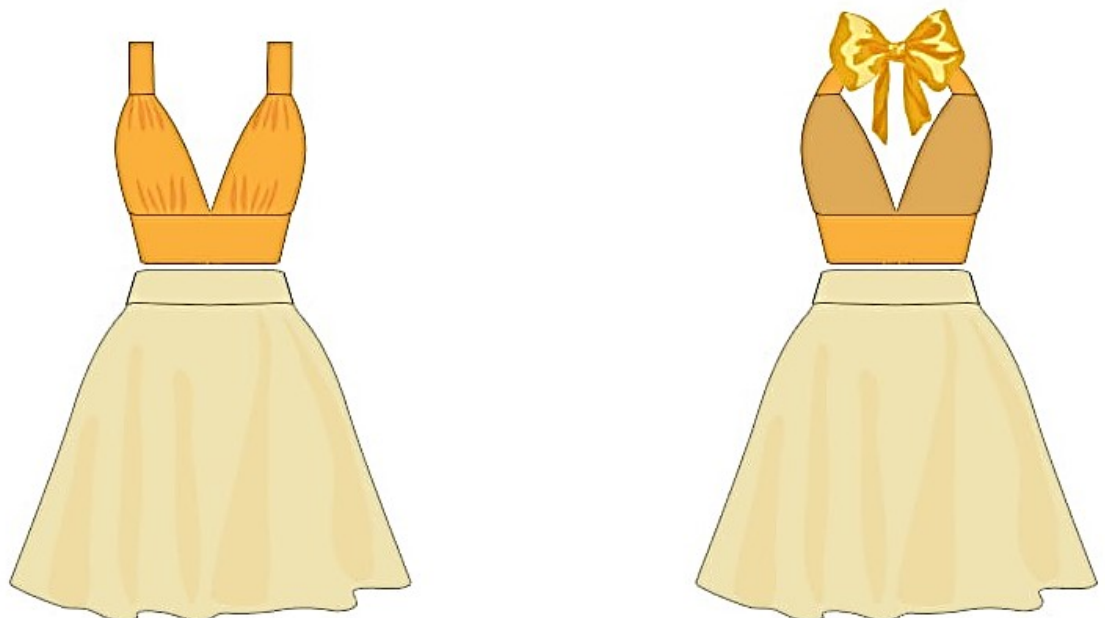

Рис. 3.4. Технічний малюнок топу і спідниці

Розробка конструкції спідниці «сонце»

Моделювання спідниці крою «напівсонце» з поясом здійснюється на основі базової конструкції поясного виробу з урахуванням обраної довжини, ширини по низу та способу обробки верхнього зрізу.

Побудова конструктивної основи. В основі моделювання лежить принцип побудови частини кола (180°), що забезпечує рівномірне розширення виробу донизу та формування м'яких фалд. Радіус верхнього зрізу визначається розрахунковим шляхом на основі виміру обхвату талії з урахуванням прибавки на вільне облягання: $R = OT / \pi$,

де R – радіус лінії талії, OT – обхват талії, $\pi \approx 3,14$.

Від отриманого радіуса відкладається довжина виробу, формуючи лінію низу. Конструкція виконується зі швом по задньому або боковому зрізу для зручності вшивання застібки. Лінія талії оформлюється плавною дугою.

Пояс моделюється окремою деталлю прямокутної форми. Його довжина дорівнює обхвату талії з урахуванням прибавки та заходу під застібку (1,5–3 см). Ширина пояса визначається відповідно до ескізного рішення 4 см. Для забезпечення формостійкості пояс дублюється клейовим прокладковим матеріалом. У конструкції передбачається застібка-блискавка в бічному шві.

Напрямок нитки основи розташовується по радіусу або паралельно одному зі зрізів, залежно від способу розкрою. Низ виробу вирівнюється після відвисання [40].

Таким чином, моделювання спідниці «напівсонце» з поясом передбачає розрахункове визначення параметрів крою, формування конструктивних ліній та проектування додаткових деталей, що забезпечують функціональність і естетичну завершеність виробу.

Моделювання блузи-топа з деталей трикутної форми та зав'язками на ший здійснюється на основі принципів геометризованого крою з урахуванням антропометричних параметрів фігури та функціонального призначення виробу.

1. Конструктивна ідея виробу

Блуза-топ складається з двох симетричних деталей трикутної форми, які формують передню частину виробу, та системи зав'язок, що фіксують його на шії та по лінії спини. Конструкція характеризується мінімальною кількістю швів і забезпечує регулювання посадки завдяки зав'язкам.

2. Побудова основних деталей

Основними конструктивними елементами є два трикутники. Їх параметри визначаються індивідуально залежно від: висоти грудей; відстані між центрами грудей; бажаної глибини декольте; довжини виробу.

Висота трикутника дорівнює відстані від верхньої точки грудей до бажаної лінії низу. Основа трикутника розраховується з урахуванням об'єму грудей та необхідного перекриття центральної частини.

Форма може бути рівнобедреною для симетричного та лаконічного вигляду, або злегка заокругленою по нижньому зрізу – для кращої адаптації до анатомічної форми тіла [42].

За необхідності передбачаються невеликі виточки або формоутворювальні надсічки для покращення посадки в зоні грудей.

Моделювання зав'язок

Конструкція передбачає дві пари зав'язок: верхні – для фіксації на шії; нижні – для зав'язування на спині або по лінії талії. Зав'язки моделюються у вигляді прямокутних смуг тканини. Їх довжина визначається з урахуванням обхвату шії або талії та запасу для формування вузла чи банта (зазвичай 40–60 см кожна). Ширина залежить від дизайнерського рішення і може становити 2–4 см у готовому вигляді. Для підвищення зносостійкості та естетичності зав'язки можуть дублюватися або виконуватися подвійними зі згином уздовж.

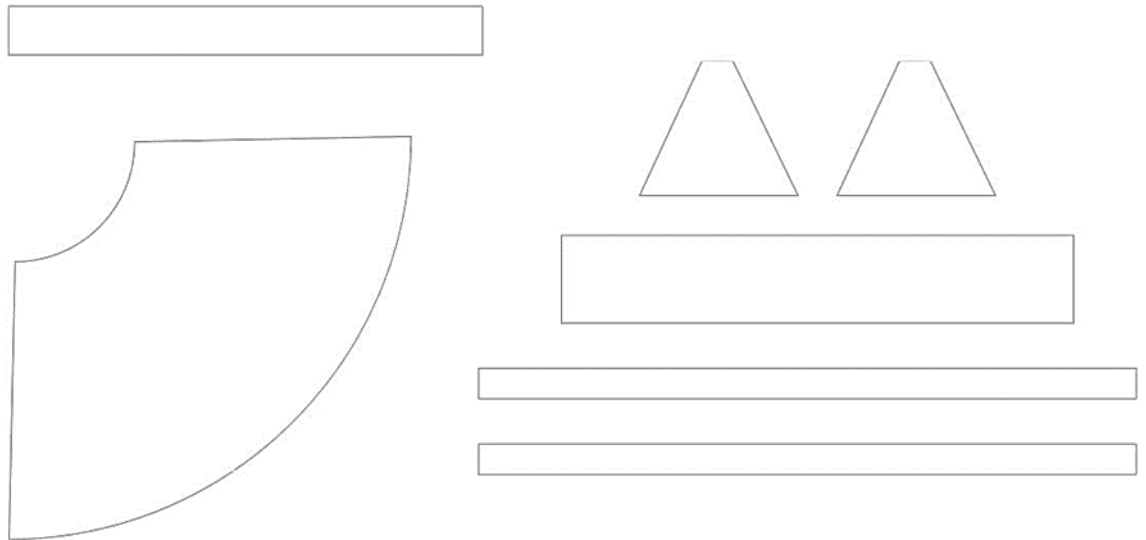

Рис. 3.5. Деталі для побудови спідниці сонце і топу

Таким чином, моделювання блузи-топа з трикутних лекал і зав'язок базується на геометричному принципі формоутворення, точних розрахунках пропорцій та врахуванні анатомічних особливостей фігури, що забезпечує естетичну виразність і функціональність виробу.

4. Моделювання сукні

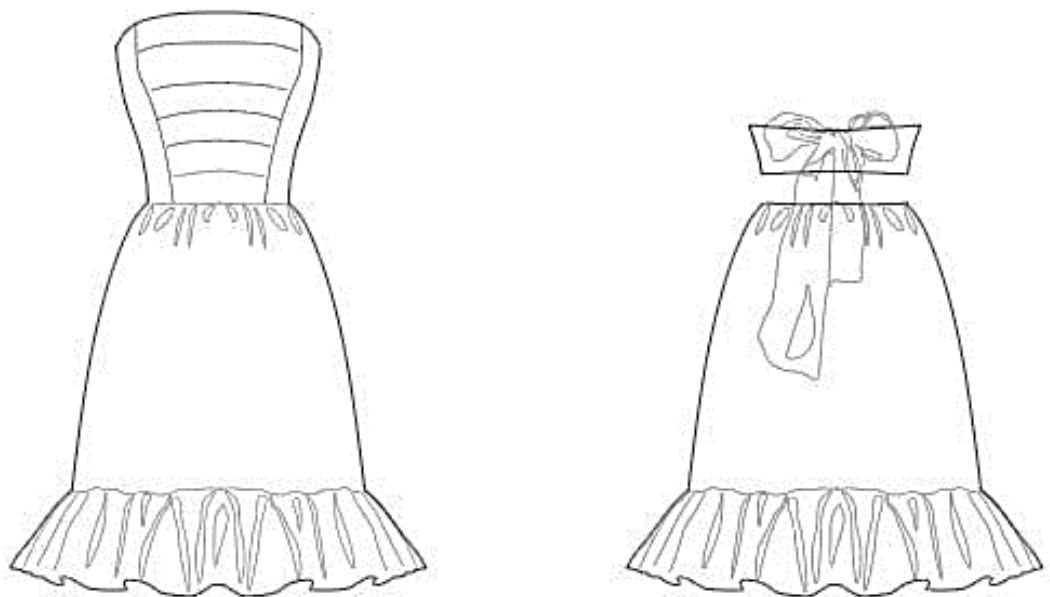

Рис. 3.6. Технічний малюнок сукні

Процес моделювання цієї сукні починається з використання базової конструкції жіночої сукні приталеного силуету, на якій уже нанесені основні конструктивні лінії – плеча, грудей, талії, стегон і низу, а також передбачені виточки для формоутворення [44].

На першому етапі виконують конструктивне моделювання першого виду, тобто змінюють форму окремих елементів виробу без суттєвої зміни основи. Спочатку оформлюють лінію горловини: верхню частину пілочки і спинки вирівнюють, формуючи пряму лінію без бретелей. Далі працюють із виточками – нагрудну та плечову виточки переводять у бічний шов або частково закривають, щоб замість них утворити м'яке збирання, яке забезпечує необхідний об'єм у зоні грудей. Після цього уточнюють форму пройми, оскільки модель є без рукавів – лінію роблять більш відкритою та плавною. Також коригують бічні шви, готуючи їх до подальшого розширення. Окремо намічають лінію низу, враховуючи, що до неї буде пришиватися волан.

На другому етапі застосовують конструктивне моделювання другого виду, яке безпосередньо формує силует виробу. Для створення трапецієподібної форми виконують конічне розширення деталей пілочки і спинки. Це досягається шляхом розрізання викрійки по вертикальних або радіальних лініях і розведення їх донизу на певну величину. Таким чином збільшується ширина виробу по лінії низу, що й утворює характерний А-силует [47].

Після формування основної форми переходять до моделювання волана. Його будують як окрему деталь, довжина якої перевищує довжину нижнього зрізу сукні, щоб при з'єднанні утворилося рівномірне збирання. Це надає низу виробу м'якості та декоративності.

На завершальному етапі уточнюють усі лінії, перевіряють узгодженість деталей між собою, оформлюють зрізи та додають припуски на шви. У результаті отримують готову модельну конструкцію сукні трапецієподібного силуету з відкритим верхом і декоративним воланом по низу. Моделі одягу у матеріалі представлено у додатках (Додаток В. Рис. В.1.- В.4.).

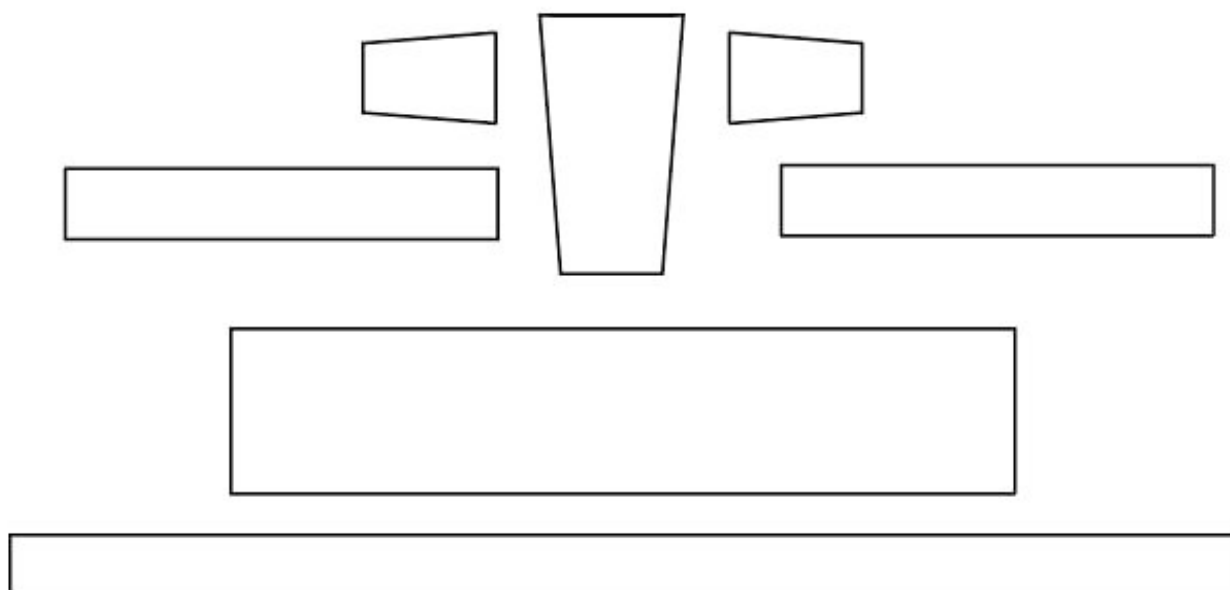

Рис. 3.7. Схематичне зображення деталей конструкції сукні

Перелік лекал та деталей крою конструкції виробів зведений в специфікацію (Таблиця 3.10; 3.11; 3.12).

Таблиця 3.10

Специфікація деталей конструкції моделі сукні

№	Найменування деталі	Кількість
	Пілочка	
	Бокові деталі	
	Зав'язки на спині	
	Спідниця	
	Деталь збірки внизу спідниці	

Таблиця 3.11

Специфікація деталей конструкції моделі спідниці

№	Найменування деталі	Кількість
	Переднє полотнище	
	Заднє полотнище	
	Пришивна верхня деталь	

Таблиця 3.12

Специфікація деталей конструкції моделі топу

№	Найменування деталі	Кількість
	Пілочка	
	Пришивна нижня деталь	
	Бретелі-зав'язки	

Висновки по розділу 3

У процесі виконання розділу здійснено повний процес проєктно-конструкторської розробки моделей, що дало змогу перевести художню концепцію у практичну площину створення одягу. Обрані моделі характеризуються композиційною цілісністю, відповідають стилістиці колекції та поєднують естетичну виразність із функціональністю.

Раціональний підбір матеріалів, зокрема парчі, органзи, мережива та батисту, забезпечив поєднання формостійкості, легкості й пластичності, що сприяло створенню багатошарових образів. Використання муляжного методу дозволило точно відпрацювати форму виробів і досягти якісної посадки.

У результаті розроблено конструкції, лекала та визначено склад деталей крою, що створює основу для подальшого виготовлення моделей. Отримані результати підтверджують доцільність обраних рішень і можливість реалізації колекції з урахуванням естетичних і функціональних вимог.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

У результаті виконання кваліфікаційної роботи було досліджено художньо-стилістичні особливості неоготики та можливості їх використання у сучасному дизайні жіночого одягу. Проведений аналіз показав, що неоготичний стиль, сформований під впливом середньовічної готики та переосмислений у ХІХ – на початку ХХ століття, характеризується виразною вертикальністю форм, декоративністю, стрілчастими арками, орнаментальністю та складною пластикою архітектурних елементів. Визначено, що архітектура Києва у стилі неоготика є цінним джерелом творчого натхнення для створення сучасних дизайнерських рішень.

У ході дослідження проаналізовано архітектурно-художні особливості київських неоготичних споруд початку ХХ століття. Встановлено, що характерними рисами таких будівель є витягнуті пропорції, декоративні вікна, шпилі, колони, склепіння та орнаментальні елементи, які формують цілісний виразний образ. На основі аналізу визначено найбільш характерні художні засоби, що були адаптовані для проєктування колекції жіночого одягу.

Також було досліджено прояви неоготики у творчості сучасних дизайнерів одягу. Виявлено, що готичні та неоготичні мотиви активно використовуються у світовій моді як джерело формоутворення, декоративних рішень і концептуальних образів. Аналіз дизайнерських колекцій дозволив визначити основні напрями сучасної інтерпретації неоготики: поєднання архітектурності силуетів із м'якими матеріалами, використання багатошаровості, драпірування, контрасту фактур і декоративних деталей.

У проєктно-композиційному розділі сформовано концепцію авторської колекції жіночого одягу, натхненної неоготичною архітектурою Києва. Було визначено цільову аудиторію, її естетичні та функціональні потреби, що дозволило створити колекцію, орієнтовану на сучасну молоду жінку творчої професії. Розроблено ескізний ряд моделей, який складається з тематичних блоків, об'єднаних єдиною стилістичною та композиційною концепцією.

У колекції використано художні засоби, що асоціюються з неоготичною архітектурою: вертикальні лінії, витягнуті силуети, декоративні орнаменти, багатошаровість, драпірування та асиметричні елементи. Особливу увагу приділено кольоровій гамі та матеріалам. На відміну від традиційного темного трактування готики, у колекції використано світлі пастельні відтінки, які створюють сучасне, м'яке та романтизоване бачення неоготичного стилю. Для виготовлення моделей обрано парчу, атлас, органзу та мереживо, що підсилюють декоративність і художню виразність образів.

У конструкторському розділі виконано вибір моделей для подальшого проєктування, розроблено художньо-технічний опис виробів, визначено конструктивні особливості моделей та підібрано матеріали для їх виготовлення. Запропоновані моделі відповідають сучасним модним тенденціям, вимогам ергономіки та художній концепції колекції.

Отже, у результаті виконання кваліфікаційної роботи створено цілісну авторську колекцію жіночого одягу, у якій поєднано історичну архітектурну спадщину Києва та сучасний дизайн. Розроблена колекція демонструє можливості творчого переосмислення неоготики в сучасній моді та підтверджує актуальність використання архітектурних джерел у процесі проєктування одягу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Легенди замку Річарда Левове Серце у Києві. Всі новини Києва та області зараз – Київські новини на сьогодні від Київ.інфо. URL: <https://kyiv.info/article/lehendy-zamku-richarda-levove-sertse-u-kyievi> (дата звернення: 30.10.2025).

2. Неоготика у Києві. URL:

https://uk.wikipedia.org/wiki/Категорія:Неоготична_архітектура_Києва (дата звернення: 08.11.2025).

3. Київський бруталізм. URL: <https://34travel.me/gotoukraine/ru/post/kyiv-brutalism> (дата звернення: 08.11.2025).

Гарний Київ. URL: <https://tykyiv.com/vulici/krasivii-kiyiv-budivli-iaki-prikrashali-misto-i-iakikh-bilshe-ne-maie/> (дата звернення: 08.11.2025).

5. Пам'ятки архітектури Києва. URL:

https://uk.wikipedia.org/wiki/Категорія:Пам'ятки_архітектури_Києва (дата звернення: 08.11.2025).

Миколаївський костел. URL: <https://landmarks.in.ua/oblast/kyiv/kyiv-nicholas-cathedral> (дата звернення: 08.11.2025).

. Астахова О. Малюйте як fashion-дизайнер. Харків : Vivat, 2021. 144 с.

. Горбатюк Н., Откидач Г., Авілкова Л. Практичне ескізування одягу : навч. посіб. Київ : Грамота, 2021. 160 с.

Малинська А. М., Пашкевич К. Л., Смирнова М. Р., Колосніченко О. В. Розробка колекцій одягу : навч. посіб. Київ : ПП НВЦ «Профі», 2014. 140 с.

Годж С. Коротка історія мистецтва / С. Годж ; пер. з англ. П. Мигалія. Львів : Видавництво Старого Лева, 2021. 224 с.

Бабич А. І. Технології виготовлення виробів з різних матеріалів : навч. посіб. Київ : КНУТД, 2021. 247 с.

Домбровський А. Б., Лобанова Г. Є., Михайловська О. А., Солтик І. Т. Основи технології виробів. Технологічні процеси : навч. посіб. Хмельницький : ХНУ, 2019. 122 с.

Бакан Л. А., Білоцька Л. Б., Полька Т. О., Лозовенко С. Ю. Основи технології виробів. Ниткові з'єднування швейних виробів. Частина 1 : довідк. посіб. Київ : КНУТД, 2012. 134 с.

Гардабхадзе І. А. Дизайн-проектування. Сучасний одяг: науковий підхід до вирішення проблем дизайну. 2013.

Колосніченко М. В., Зубкова Л. І., Пашкевич К. Л. та ін. Ергономіка і дизайн. Проектування сучасних видів одягу : навч. посіб. Київ : ПП «НВЦ “Профі”», 2014. 386 с.

Кавамура Ю. Теорія та практика створення моди. 2009. Класифікація споживачів. URL: <http://helping.com/konspektilekcz/257-klasifikaczyspozhhivachv.html> (дата звернення: 08.11.2025).

Колосніченко М. В., Пашкевич К. Л. Мода і одяг. Основи проектування та виробництва одягу : навч. посіб. Київ : КНУТД, 2018. 238 с.

Супрун Н. П., Орленко Л. В., Дрегуляс Е. П., Волинець Т. О. Конфекціювання матеріалів для одягу : навч. посіб. Київ : Знання, 2005.

Литвиненко Г. Є., Яцишина Л. К., Малова Т. Л., Константинов С. М. Моделювання і оптимізація технологічних процесів / за ред. Г. Є. Литвиненко. Київ : Вища школа, 2000. 252 с.

Патлашенко О. А. Матеріалознавство швейного виробництва : навч. посіб. Київ : Арістей, 2003. 288 с.

Пашкевич К. Л. Проектування тектонічних форм одягу з урахуванням властивостей тканин : монографія. Київ : ПП «НВЦ “Профі”», 2015. 364 с.

Малинська А. М., Пашкевич К. Л., Смирнова М. Р., Колосніченко О. В. Розробка колекцій одягу : навч. посіб. Київ : ПП «НВЦ “Профі”», 2014.

Славінська А. Л. Побудова лекал деталей одягу різного асортименту. Хмельницький : ТУП, 2002. 142 с.

Супрун Н. П., Орленко Л. В., Дрегуляс Е. П., Волинець Т. О. Конфекціювання матеріалів для одягу. Київ : Знання, 2005. 159 с.

Сучасні методи проєктування одягу. URL:

http://dn.khnu.km.ua/dn/k_default.aspx?M=k1219&T=04_2&lng=1&st=0 (дата звернення: 08.11.2025).

Типи споживачів і модель споживчої поведінки. URL:

[dinki](#) (дата звернення: 08.11.2025).

Тканко О. Д. Мистецтво костюму в Україні кінця XX – початку XXI століття: тенденції, школи, національна специфіка : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.06. Львів, 2009. 16 с.

Чупріна Н. В. Особливості процесу дизайну костюма // Вісник ХДАДМ. 2008. № 6. С. 160–166.

Чупріна Н. В. Сегментація ліній модного одягу в структурі індустрії моди // Вісник ХДАДМ. 2014. № 1. С. 33–38.

Чупріна Н. В. Сегментація суб'єктів індустрії моди як учасників модного процесу. URL:

https://ru.knutd.edu.ua/publications/pdf/Ukrainian_editions/Chuprina2015052908.pdf (дата звернення: 08.11.2025).

Даниленко В. Я. Дизайн : підручник. Харків : ХДАДМ, 2003. 320 с.

,

,

's Clothes. Oxford : Blackwell Science, 1997. 224 p.

Неоготика. URL: <https://ru.wikipedia.org/wiki/Неоготика> (дата звернення:

Doshi S. The Role of Big Data in Color Trend Forecasting: Scope and Challenges – Science and Applications. Singapore, 2023. P. 337–350.

Chang A. A. et al. Fashion Trend Forecasting Using Machine Learning Techniques: A Review // Lecture Notes in Networks and Systems. Cham, 2021. P. 34–44.

Modular Design Concepts for a Collection of Interacting Systems // Structural and Multidisciplinary Optimization. 2017. Vol. 57, no. 1. P. 83–94.

Mok A., Yu H., Zihayat M. The Trends of Sustainability in the Luxury Fashion Industry: A Triple Bottom Line Analysis // Journal of Global Fashion Marketing. 2022. P. 1–20.

Siddiqui K. Brand Equity Trend Analysis for Fashion Brands (2001–2021) // Journal of Global Fashion Marketing. 2022. P. 1–18.

7. Vol. 20, suppl. 1. P. S1948–S1959.

King J. A. Colour Trend Forecasting and Its Influence on the Fashion and Textile Industry // Textile Design. 2011. P. 193–206.

and Culture // Annual Review of Anthropology. 2004. Vol. 33, no. 1. P. 369–392.

19. Vol. 291, no. 1–2. P. 761–777.

Zhang C. Fashion Blogs: The New Member in Fashion Industry // Journal of Digital Research & Publishing. Vol. 3, no. 1. P. 153–160.

Helal G., Ozuem W. Social Identity Matters. Digital Marketing Strategies for Fashion and Luxury Brands. P. 326–361.

's Fast Fashion // Comunicação e Sociedade. 2013. Vol. 24. P. 79–94.

ДОДАТКИ

Додаток А

Рис. А.1.

Рис. А.2.

Рис. А.3.

Рис. А.4.

Рис. А.5.

Ескізи колекції

Діловий стиль

Рис. Б.1.

*Прогулянка на
кожен день*

Рис. Б.2.

Святковий настрій

Рис. Б.3.

Вечірній образ

Рис. Б.4.

Верхній одяг

Рис. Б.5.

Домашній одяг

Рис. Б.6.

Одяг для творчості

Рис. Б.7.

Образ для
балетної студії

Рис. Б.8.

Рис. В.1.

Рис. В.2.

Рис. В.3.

Рис. В.4.

Участь у конкурсі Digital Fashion

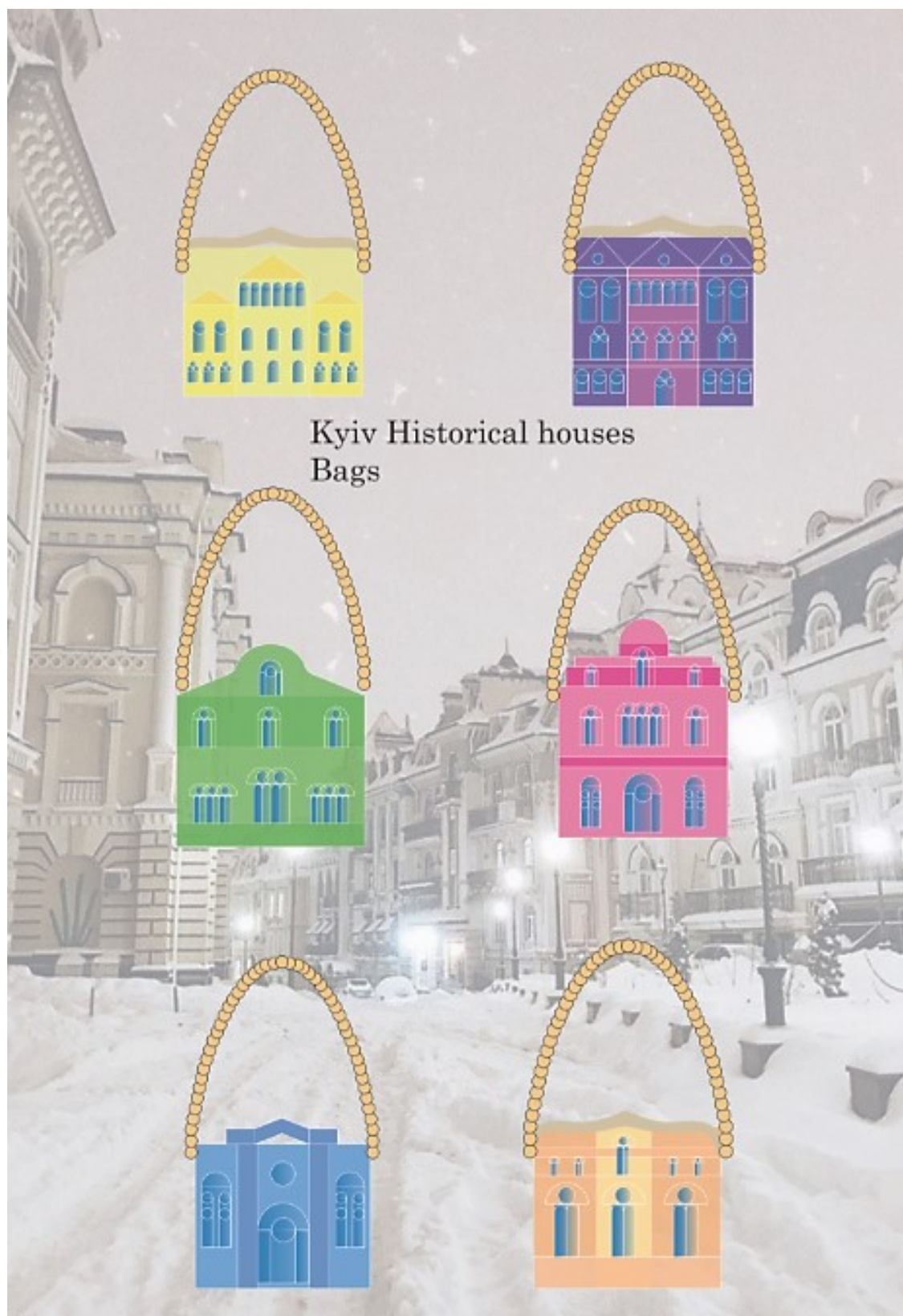

Рис. Г.1.

Kyiv Historical houses Bags

ПРИДБАЙТЕ АКСЕСУАРИ
З ВТОРИННОЇ СИРОВИНИ
І КОШТАМИ ВИРУЧЕНИМИ
З ПРОДАЖУ МИ ПІДТРИМАЄМО
ІСТОРИЧНІ ПАМ'ЯТКИ АРХІТЕКТУРИ
НАШОГО РІДНОГО МІСТА

МОДА ЦЕ НЕ ЛИШЕ ГАРНО
А ЩЕ І КОРИСНО ДЛЯ
НАШОГО МІСТА

Рис. Г.2.

Рис. Д.1.

Рис. Д.2.